

ŠKOLNÍ REVUE

Vánoční jarmark

Nový fotokomiks

Anketa mezi učiteli

Poloneza na školním plese

Rozhovor s Lukášem Heilíkem

Vtipy a křížovky

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU 2018
1. místo
Jihomoravský kraj

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU 18
DIPLOM
pro časopis
ŠKOLNÍ REVUE
2. místo za nejlepší OBSAH v kategorii základní školy II. stupně

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU 18
DIPLOM
pro časopis
ŠKOLNÍ REVUE
4. místo v kategorii základní školy II. stupně

XIV. ročník, č. 2

8. února 2019

ŠKOLNÍ REVUE

Bylo nebylo

Vyhráli jsme stříbrnou bramboru	1
Hurá na Titanic	2
Country seminář	4
Zájezd do adventní Vídně	4
Vánoční dílny ve škole	5
Mikuláš v obležení andělů a čertů	7
Rozsvěcení vánočního stromu a jarmark	8
Adventní výlet 6.A	12
Přednáška pana doktora Petra Živěly	12
Těžký boj s polonézou	12
Polonéza na školním plese	13
Odvážné listování	16
Vidí, vidíš, ... VIDA!	16
Valentýnská diskotéka	17

Rozhovory a ankety

Rozhovor s paní učitelkou Hradečnou	19
Rozhovor s panem doktorem Živělou	20
Rozhovor s hercem Lukášem Hejlíkem	21
Povánoční anketa	24
Anketa mezi učiteli	25
Holky versus kluci	26

Fotosoutěž

Vítězné fotografie	28
--------------------------	----

Tahák do dějáku

Karel Čapek	29
-------------------	----

Recenze

Co doporučujeme knihu k přečtení	30
--	----

Nový fotokomiks

Johny	31
-------------	----

Literární koutek

Co všechno umí světlo	33
Kaligramy	36
Hedon	37
Příhody se zvířaty	38

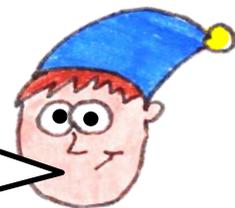
Výtvarný koutek

Inspirovala nás paní zima	40
Či a či a čičičííí	41
Co se nám honí hlavou	42

Zábava

Křížovky	43
Pár vtipů na závěr	44

Ahoj, jsem redakční skřítek Střelík a vítám Vás na stránkách Školní revue. Hezké čtení přeji.

Vydává: ZŠ a MŠ Střelice, Komenského 2,
664 41 Střelice

www: zsms.streliceubrna.cz/skolni-casopis

e-mail: skolnirevue@centrum.cz

Časopis vychází 4x ročně v 17 – 20
výtiscích a je distribuován zdarma.

Redakční rada

Šéfredaktorka: Mgr. Vlasta Sokolová

Redaktoři:

K.Borkovcová, 6.A, A.Martincová, 6.A,
K.Malá, 6.A, O.Kutlvašr, 6.A, T.Sosík, 6.A,
M.Král, 6.A, L.Bogdány, 6.A, V.Pelikán, 6.A,
V.Krupík, 6.B, T.Pazourek, 6.B,
J.Novotný, 6.B, J.Krištof, 6.B,
M.Barták, 7.B, J.Karafiát, 7.A,
A.Rychnovská, 8.A, N.Ulbrichová, 8.B,
V.Novotný, 9.A, V.Švestka, 9.A,
E.Brtníková, 9.A, V.Švestková, 9.A,
S.Urbánková, 9.A, D.Krajíček, 9.B,
E.Sázavská, 9.B

Konzultant: Mgr. Blanka Dalecká

Chyby a překlepy: skřítek Střelík

Obrázky na obálce: Anna Sajvaldová, 7.A,
Adéla Bartoňková, 7.B

VYHRÁLI JSME STŘÍBRNOU BRAMBORU

Vyhráli jsme stříbrnou bramboru. Že nevíte, co to znamená? Tak se dá nazvat letošní umístění Školní revue v celostátní soutěži školních časopisů. Po jarním vítězství v krajském kole střelický časopis postoupil do finále, ve kterém se neztratil a obsadil 4. místo v celkovém pořadí časopisů 2. stupně, to je ta bramborová pozice, a v kategorii Obsah se umístil na 2. místě, což znamená stříbrnou medaili. Krásný úspěch, jsme velice potěšeni.

Vyhlašování výsledků a workshopů během Dne mediálních studií, který se konal 9. listopadu 2018 na Masarykově univerzitě, se ale bohužel redaktoři nezúčastnili – stejně jako loni, ale letos se aspoň podařilo odhalit příčinu – ačkoli organizátoři soutěže poslali včas na redakční e-mail pozvánku, z nějakých záhadných důvodů prostě nedorazila, to se stalo asi i loni. Škoda. Třeba příště... To ovšem musíme uspět v krajském kole v roce 2019. Držte nám pěsti.

Vlasta Sokolová

HURÁ NA TITANIC

Jednoho čtvrtečního odpoledne, 15. listopadu 2018, se uskutečnila dějepisná exkurze pro zájemce z celého 2. stupně na veleslavnou výstavu Titanic na výstavišti v Brně. Po složitější dopravě (kvůli výlukám na železnici) jsme celí nedočkaví konečně vstoupili do pavilonu s unikátní expozicí.

Protože nás bylo hodně, rozdělili nás do tří skupin. Každému pak dali audioguide* a boarding pass (palubní lístek) – kartu se jménem skutečného pasažéra Titanicu. Byly na něm uvedeny i další informace, např. v jaké třídě se plavil, počet jeho zavazadel, číslo kajuty, důvod cesty...

*Pozn. Redakce: audioguide je zvukový průvodce umožňující individuální prohlídku expozice, vypadá jako tlačítkový mobil.

Když jsme vstoupili do výstavních prostor, seznámili jsme nejprve s hlavními událostmi začátku 20. stol. a připomněli si, v jaké době byl Titanic vyroben.

Poté jsme si mohli prohlédnout maketu skutečné lodi a napodobeniny prostor Titanicu, nejvíce asi všechny zaujalo slavné honosné dubové schodiště.

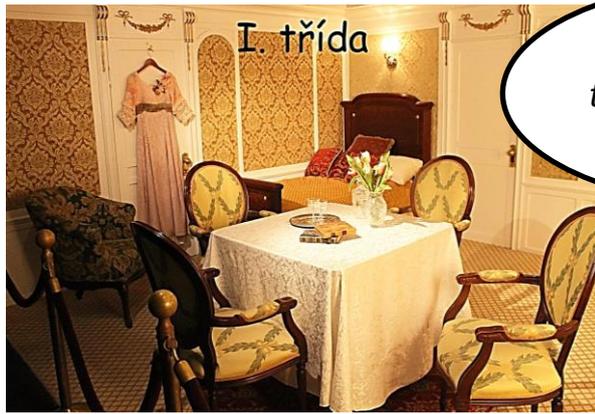

Mimo schodiště jsme si prošli také jídelnu, kajuty I. i III. třídy, chodby a nakonec i kotelnu.

Po celou dobu jsme byli obklopeni originálními artefakty vytaženými z potopené lodi, např. lampami, šperky, nádobím, brýlemi a dalšími věcmi každodenní potřeby.

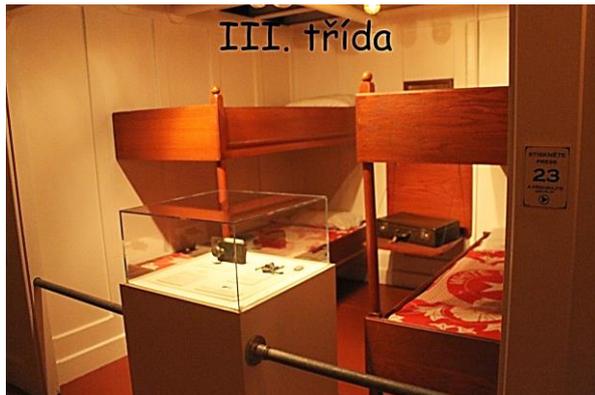
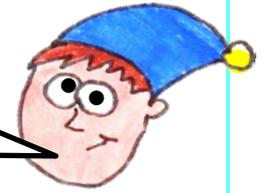
V jedné tmavé, modře osvětlené místnosti jsme si mohli sáhnout na ledovec.

I. třída

I. a III. třída, vidíte ten rozdíl? Kde byste radši cestovali vy?

III. třída

Ke konci nás čekala velice smutná část výstavy, kde jsme si připomněli příběhy lidí, kteří tuto katastrofu přežili i nepřežili, mezi takřka nejtragičtější patřil příběh dvou malých dětí, které přišly během plavby o svou rodinu.

Nakonec jsme pomocí seznamů pasažérů mohli zjistit, jestli naše postava ztroskotání přežila.

Z výstavy jsme odjeli plní dojmů a nově načerpaných informací, které jsme mnozí předtím neznali.

Daniel Krajíček, 9.B

Foto: Aleš Kadlec

COUNTRY SEMINÁŘ

Rok se s rokem sešel, začala zima a do naší školy se opět sjely taneční soubory ze Znojma a Ostravy na 145. country seminář.

Všechno to vypuklo v pátek 16. listopadu 2018 v 18 hodin večer. Tanečnický si vzal na starost zkušený lektor ze Šumavy a pod jeho vedením se v pátek tancovalo až do pozdního večera.

Potom se odebrali malí i velcí tanečníci na zasloužený odpočinek.

Ráno byl budíček v 8 hodin, po něm snídaně a šup zpět do malé tělocvičny, kde už čekal lektor. Tancovalo se až do oběda. Na oběd byl řízek s bramborem. Po poledním odpočinku šli pokročilí tanečníci tancovat line dance a malí ještě chvíli odpočívali a dělali obecenstvo.

S přestávkami na večeři a na svačinu se tancovalo až do půlnoci. Potom si šli tanečníci lehnout a spát. Po náročném dni se ráno nikomu nechtělo vstávat, ale bylo to potřeba.

Zatancoval se poslední tanec ostravskými tanečnickými a potom ještě pár dalších bez nich. Na závěr setkání se všichni dali do úklidu a pomalu se rozjeli nebo prostě jen rozešli domů.

Jan Karafiát, 7.A, obr.: zsjedlova.cz

ZÁJEZD DO ADVENTNÍ VÍDNĚ

Ráno 24. listopadu 2018 se všichni výletníci sešli před školní bránou a nastoupili jsme do autobusu. Cesta do Vídně trvala asi hodinu a půl.

Po příjezdu jsme navštívili kostel sv. Augustiniána. Jen pro zajímavost – v kostele jsou varhany, na které mají povoleno hrát pouze čtyři varhaníci z celého světa. Nebo je v kostele místnost, v níž jsou kovové urny (většinou stříbrné) a v nich jsou uložena srdce padesáti čtyř Habsburků.

Poté jsme se přesunuli ke katedrále sv. Štěpána (německy Stephansdom), kde jsme měli rozchod po tržnicích.

Následovala prohlídka katedrály a její Vévodské hrobky. Hrobka obsahuje 78 schránek s těly, srdci nebo vnitřnostmi 72 členů habsburské a habsbursko-lotrinské dynastie.

Při tom všem přecházení od jedné památky ke druhé jsme procházeli krásnými, vánočně nazdobenými vídeňskými ulicemi.

Navštívili jsme i nádhernou Vídeňskou státní operu, která byla v roce 1869 slavnostně otevřena představením W. A. Mozarta Don Giovanni. Je to jedna z nejznámějších světových cen.

Také jsme měli možnost vidět ve vídeňských ulicích demonstraci!

Na závěr jsme měli přes hodinu dlouhý rozchod. Mohli jsme navštívit dva trhy- Am Hof a Freyung. Ochutnali jsme výborný dětský punč a nakoupili jsme si pár hezkých dárků. Okouzlení nádherným městem jsme se v pořádku vrátili zpět do Střelic.

Nela Ulbrichová, 8.B

Foto: videnpruvodce.cz

VÁNOČNÍ DÍLNY VE ŠKOLE

V sobotu 1. prosince 2018 se u nás ve škole konaly dlouho připravované vánoční dílny, které i letos přilákaly velké množství zájemců.

Velké krabice, určené k uložení výrobků, se brzy začaly plnit andílky, sněhuláčky, vločkami, různými přáníčky, taškami, ozdobenými větvíčkami, svíčky, čerstvými vánočkami a kdoví čím ještě.

Trvale byl k dispozici teplý čaj, punč i párky v rohlíku. Ke všemu hrály ze školního rozhlasu vánoční písně. Kdo chtěl, toho vánoční atmosféra zcela opojila a odcházel domů adventně naladěný.

Vlasta Sokolová, foto: Aleš Kadlec

BYLO NEBYLO

MIKULÁŠ V OBLEŽENÍ ANDĚLŮ A ČERTŮ

Mikulášská nadílka bývá u nás ve škole výsadou deváťáků, kteří se na to už několik tříd těší. Letos ve středu 5. prosince došla konečně řada na nás.

Takže poté, co jsme se sešli ve svých třídách a udělali hromadu zbytečných příprav (aby se nám to protáhlo a my se vyhnuli písemce z přírodopisu), začali jsme obcházet školu.

Rozsévali jsme zkázu a strach v třídách různého ražení – kromě třídy pana učitele Holešovského, tam byla zkáza a strach rozesety mezi nás.

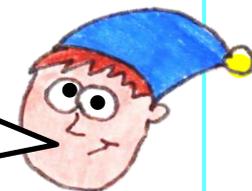

Na první třídy jsme šli s 9.B společně, protože naši prvňáčci, kterým děláme patrony, na nás nedočkavě čekali nastoupení všichni v tělocvičně.

Další třída, na kterou spojili své síly, byla 6.B, jelikož její jeden všem na škole známý nejmenovaný žák zlobil příliš na to aby se na něj vrhla jen jedna skupina čertů.

*Zkrátka se
nemohli
dohodnout, kdo
si ho vychutná...*

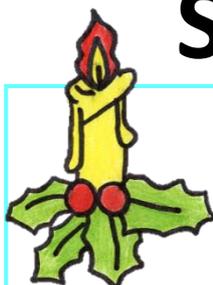

Sem tam se nám povedlo někoho rozbrečet, roztrhat pár triček a odnést několik jedinců do šaten. Když jsme skončili, umyli jsme ze sebe čmoud, svlékli maškarádu, uklidili čertovský nepořádek a hurá na oběd a domů.

Veronika Švestková
a Vojtěch Švestka, 9.A, foto: Aleš Kadlec

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU A JARMARK

V pátek 7. prosince 2018 se podruhé u nás ve školy spojily v jednom odpoledni a podvečeru tři akce, a to rozsvícení vánočního stromu, zpívání vánočních písní a vánoční jarmark. Vše proběhlo v obráceném pořadí.

Nejprve děti prodávaly na svých třídních stáncích výrobky, na kterých několik týdnů předtím pracovaly. Návštěvníky u nakupování jistě potěšily písně, které hrála dvě hudební tělesa z řad našich žáků – kytarové a dechové, k tomu si mohli dopřát vánoční punč.

Potom zmizely stánky a vystřídal je žáci a rodiče, kteří společně zaspívali vánoční písně, a nakonec školní chodbu rozzářil krásně nazdobený vánoční strom.

Každý si z akce určitě něco odnesl, žáci naplněné kasičky, kupující naplněné tašky, ale hlavně všichni dobrý pocit, jak jsou ty děti šikovné, a těšili se, že za chvíli už budou Vánoce.

Vlasta Sokolová

Na jarmark jsme vyráběli každou středu po vyučování a udělali jsme zápichy do kytek, medvídky na pověšení a stojící medvídky z ořechů a buráků, přáníčka, sušené ovoce a perníčky. Nabídli jsme asi 60 výrobků a všechno jsme prodali. U našeho stánku jsme se spravedlivě střídali tak, aby si to každý vyzkoušel. Měli jsme hodně zákazníků.

Ondřej Kutlvašr a Teodor Sosík, 6.A

Naše třída 6.B měla letos svůj stánek na dolním patře u schodů do patra. Po obědě už někteří rovnou zůstali ve škole, aby vše na večer připravili. Měli jsme sněhuláčky, dárkové krabičky, přáníčka, perníčky a čepičky na pověšení.

Začali jsme prodávat už po čtvrté hodině, protože rodiče přišli o něco dříve. Na odbyt šlo vše, nejlépe asi přáníčka a čokoládoví andělci.

6.A se ze začátku vytahovala, že má vyděláno více než my, ale pak Vojta Krupík vymyslel skvělou taktiku se slevami, a tak se k našemu stánku nahrnulo více zájemců a brzy bylo takřka vyprodáno.

Tomáš Pazourek a Vojtěch Krupík, 6.B

My ze 7.A jsme na to vlétli po hlavě a výrobky jsme dělali jak doma, například perníčky a vánočky, tak ve škole, například svícínky. Zapojili jsme se téměř všichni, takže v pátek nám stačilo už jen nachystat stánek.

Většina z nás tedy odpoledne odešla domů nebo ke kamarádům, ale pár nás zůstalo ve škole a začali jsme chystat naše stanoviště. Vzali jsme pár lavic a pingpongový stůl a udělali jsme z toho stánek. Pak už jen stačilo vyskládat výrobky a pochutiny, zapojit do elektriky vařič na cukrovou vatu a mohli jsme prodávat. Předem jsme si ustanovili „směny“. Potom už začali přicházet rodiče...

A právě u nás se prodala nejdražší věc – obraz, který namalovala Stella Klevetová, se vydražil za tisíc korun!

Jan Karafiát, 7.A

Už druhým rokem se konal vánoční jarmark a i naše se rozhodla zúčastnit. Výrobky, které jsme chtěli prodat, jsme vyráběli doma, nebo ve škole v hodinách výtvarky. S nápady jsme přicházeli postupně, zapojili se i kluci a pan učitel. Vyráběli jsme například svíčky, náramky, lodičky, mýdla, štětička a spoustu dalších věcí. K tomu jsme přidali i různé pochutiny.

V pátek jsme už jen ladili detaily. Někteří si pak ještě skočili domů, ale brzy jsme se zase sešli, abychom připravili stánek. Pak už jsme jen čekali na zákazníky.

Anna Rychnovská, 8.A

Už druhým rokem na naší škole proběhl vánoční jarmark. Výrobky jsme vyráběli ve třídě nebo doma. V den D jsme je donesli do školy a vyskládali na náš stůl, přikrytý ubrusy a ozdobený větvíčkami.

Ceník jsme neměli, kolik kdo dal, tolik dal. Měli jsme cukroví, minipizzy, tyčinky, Raffaello, svíčky a mnoho dalšího. Celý jarmark se určitě vydařil.

Nela Ulbrichová, 8.B

Někteří z nás ve škole zůstali až do jarmarku, jiní šli domů a do školy se vrátili před jeho začátkem. Letos to vypadalo, že moc výrobků připravit nestihneme, ale nakonec jsme toho měli docela dost.

Na našem stánku se prodávaly svíčky, mýdla, náušnice, cupcakes a slaní šneci. Naše třída měla také na starost hudební vystoupení během jarmarku. Hrály rovnou dvě skupiny, jednu tvořily kytary, klávesy, housle, několik zpěváků a zpěvaček a také nesmíme zapomenout na pana učitele Kadlece, který nám zdatně pomáhal.

Druhá se skládala ze dvou trubek, baskřídlovky a dvou trombonů.

Několikrát jsme zahráli, pár věcí jsme prodali... Vše dopadlo, jak mělo.

Sabina Urbánková a Eva Brtníková, 9.A

Vánoční jarmark byl pro 9.B velkou výzvou, na kterou jsme se důkladně připravovali. Nejdříve naše třída zhodnotila, jak náš stánek na jarmarku dopadl minulý rok, a z toho jsme odvodili naši taktiku. Ta spočívala v navýšení množství všeho a v menším zvednutí cen.

V pátek již bylo všechno nachystáno a dohodnuto. Jako minulý rok jsme měli v sortimentu párky v rohlíku, nealkoholický punč a různé druhy vánočního cukroví. I když jsme si zprvu mysleli, že všeho je víc než dost a že něco možná i zůstane, byli jsme hodně překvapeni a zároveň rádi, když se všechno prodalo.

Všichni hodnotíme jarmark velice kladně a je nám líto, že se ho příští rok už nezúčastníme, a když přeci, tak jako zákazníci.

Daniel Krajiček, 9.B

Foto: Aleš Kadlec

ADVENTNÍ VÝLET 6.A

V pátek 14. prosince 2018 vyrazila třída 6. A na výlet. Odjžděli jsme od školy objednaným autobusem v 8.15 a vrátili jsme se v 14.15.

Naším cílem byly Bučovice a Vyškov. V Bučovicích jsme šli do muzea na program s názvem Vánoční strom, dověděli jsme se, kdy a kde vznikla tradice zdobení stromečků a kdy se uchytila i u nás. Na památku jsme si tam vyrobili ozdůbky z korálků.

Ve Vyškově jsme také šli do muzea, tentokrát na program Vánoční zvyky a svátky, také jsme si tam něco vyrobili – anděla z vosku. Výlet byl podařený a všem se to moc líbilo, určitě bychom jeli znovu.

Matěj Král, 6.A

PŘEDNÁŠKA PANA DOKTORA PETRA ŽIVĚLY

Hned po vánočních prázdninách, v pátek 4. ledna 2019, k nám zavítal pan JUDr. Petr Živěla, který si pro nás připravil přednášku s názvem Právní odpovědnost nezletilých. Trvala dvě vyučovací hodiny. První hodinu mluvil on a tu druhou nám dal prostor pro otázky.

Přednáška byla velice zajímavá. Vyprávěl nám případy nejen ze své praxe, ale i odjinud. Jezdí do naší školy přednášet každý rok a myslíme si, že z této přednášky by si každý měl něco vzít. V rubrice Rozhovory najdete rozhovor s panem doktorem.

TĚŽKÝ BOJ S POLONÉZOU

Polonézu, jak již bývá zvykem na naší škole, tančí žáci devátých ročníků vždy na školním plese koncem ledna. Rok se s rokem sešel a i přesto, že to uběhlo neuvěřitelně rychle, jsme stáli nyní na vrcholu žákovské hierarchie my.

Nedlouho po zahájení školního roku jsme začali s nacvičováním polonézy. Začátky byly poněkud nejisté a vypjaté, ale časem se ukázalo, že i náš ročník je schopný se po vynuceném soustředění dopracovat k použitelným výsledkům.

Je týden před plesem, který se má konat 25. ledna 2019, a konečně se nám společně s paní ředitelkou, která má na polonéze nehynoucí zásluhy, daří tak, že námi nacvičené taneční kreace již jakž takž vypadají použitelně...

Kéž se vše vydaří a můžeme mít dobrý pocit z nejprestižnější z našich devátáckých akcí.

POLONÉZA NA ŠKOLNÍM PLESE

V pátek dopoledne jsme místo vyučování šli chystat sokolovnu na školní ples. Nějak jsme si pořád neuvědomovali, že je to tady, náš velký den. Nosit stoly a židle byla celkem legrace, ale pak schovávat všechny věci ze sálu do malé místnosti za jevištěm, to byla teprve výzva.

Když už jsme měli všechno hotovo, nacvičovali jsme ještě polonézu. Párkrát jsme ji celou zatančili a mohli jsme jít na oběd. Po obědě jsme všichni zamířili domů.

Příprava na ples byla velice náročná, konkrétně mně trvala asi dvě hodiny. Od čtyř hodin odpoledne jsme pak měli domluveno focení, takže jsme se postupně scházeli v sokolovně.

Nejdřív jsme se fotili samostatně a ve dvojicích, potom přišla společná fotka. No a po focení už nás čekala generálka. Na poprvé se nám to moc nepovedlo, jelikož jsme si navzájem šlapali na šaty a občas zakopli. Podruhé už to bylo mnohem lepší, takže nám paní ředitelka sdělila nějaké další informace a potom přišlo čekání a velká nervozita.

Začali přicházet přátelé, rodiny, ale i lidé, které jsem v životě neviděla. Čím víc se to blížilo, tím víc jsme byli nervózní. Bylo půl deváté a my jsme si

měli nastoupit. Předtím jsme si mysleli, že víc nervózní být už nemůžeme, ale mýlili jsme se. Plná sokolovna a všichni se na nás dívali.

Když začala hrát hudba, pustili jsme všechno z hlavy a soustředili jsme se jen na polonézu. Jakmile dozněla poslední skladba, všichni začali tleskat.

Potom nás představili obecnstvu a s kyticí jsme poděkovali paní ředitelce za trpělivost, kterou s námi měla těch několik měsíců.

Následoval tanec s rodiči. Potom jsme tancovali a prostě jsme si tento důležitý večer užívali.

Polonézu jsme zatančili, jak nejlépe jsme mohli. Všichni jsme si ples moc užili a doufáme, že se všem naše vystoupení líbilo.

Sabina Urbánková, 9.A, foto: Aleš Kadlec

ZÁBAVNÉ LISTOVÁNÍ

Tak jako loni i letos jsme si mohli užít pořad Listování, program, který nás má přivést ke čtení knih. V pondělí 28. ledna 2019 se konala v malé tělocvičně dvě představení, jedno pro první stupeň, druhé pro 6. – 9. ročník.

Pro starší žáky si připravili knihy dvě: Jak být klukem a Jak být holkou od učitelů z jedné anglické školy.

Bylo v nich úplně vše, co by měl mladý člověk vědět o dospívání, a možná ještě i něco víc. Kničky nám byly představeny formou zábavných scének. Program trval přesně jednu vyučovací hodinu a my jsme se při něm zasmáli a odpočinuli si od klasického vyučování.

Rozhovor s Lukášem Hejlíkem najdete v rubrice Rozhovory a anket.

Obě knížky už máme ve školní knihovně a zájem o ně je opravdu velký...

Jan Karafiát, 7.A, foto: Aleš Kadlec

VIDÍM, VIDÍŠ, ... VIDA!

Jarní prázdniny na obzoru a nám se už tak nechce učit! A tak není nic lepšího, než jet ze školy pryč. Ve středu 6. února jsme vyrazili do vědecko-zábavního centra VIDY v Brně. Po dvou hodinách dovádění jsme se podívali na představení o kolech. Dozvěděli jsme se spoustu nových věcí. A pak byl čas na program zvaný „Malý detektiv“. Dostali jsme za úkol vyřešit vraždu ženy. Rozdělení po pěti týmů jsme šli na to. Naše první detektivní pátrání nám dalo zabrat, takže i pětinová úspěšnost byla dobrá. Program se nám líbil, klidně příště zas.

Jan Karafiát, 7.A, foto: Aleš Kadlec

VALENTÝNSKÁ DISKOTÉKA

Ve čtvrtek 7. února 2019 jsme my deváťáci po dlouhém přesvědčování učitelů opět pořádali valentýnskou diskotéku. Po vyučování se začalo s přípravou tělocvičny, o což se postarala 9.A, protože 9.B se ještě učila. V průběhu chystání přišla paní učitelka Bezoušková a oznámila nám, že v tělocvičně mají mít country.

BYLO NEBYLO

To nám vůbec nepřekáželo a vzhledem k tomu, že někteří z nás kdysi do tohoto kroužku chodili, s radostí jsme se k tanečnickům připojili a tančili s nimi, což pro nás byla rozsvička na diskotéku.

V 15.30 se to rozjelo. Účastníkům jsme nabízeli profesionálně míchané drinky v podání DUO Švestka (Veronika a Vojtěch) a hudbu různého ražení. Ze začátku, když bylo ještě světlo, to nebylo zcela ono, ale jakmile se začalo stmívat, tak se vytvořila skvělá atmosféra a ten pravý požitek. Během diskotéky jsme pustili písničku pro paní učitelku Zatloukalovou a řada žáků si s ní za jedničku z angličtiny zatancovala.

Čas je však neúprosný, a tak se nebezpečně rychle blížil konec diskotéky. Ještě pár písniček a museli jsme se loučit. Když se žáci z jiných tříd rozešli, bleskově jsme zaútočili na nepořádek a bez lítosti ho zlikvidovali.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem žákům, kteří přišli, ale hlavně učitelům, kteří nám pomohli tuto úžasnou akci zrealizovat.

Eva Brtníková, Veronika Švestková a Vojtěch Švestka z 9.A, foto Aleš Kadlec

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU HRADEČNOU

Tentokrát jsme vyzpovídali paní učitelku Hradečnou. Na naší škole učí matematiku, fyziku a chemii. Kromě toho pracuje jako výchovná poradkyně, a tak řeší případné problémy s chováním žáků, pomáhá žákům s volbou povolání a každý rok má plné ruce práce s vyřizováním přihlášek na střední školy a gymnázia.

Čím jste chtěla být jako malá?

Jako malá holčička učitelkou, později zubařkou.

Co Vás nakonec přivedlo k Vašemu povolání?

Cesty osudu.

Jaké předměty učíte nebo jste učila?

Nyní učím matematiku, chemii a fyziku, ale dříve jsem učila také anglický jazyk, pracovní činnosti, tělesnou výchovu, rodinnou výchovu, vlastivědu...

Je naše škola první, na které učíte?

A jak dlouho?

Ano, škola ve Střelcích je první a učím tu už 23 let.

Baví Vás víc matematika, nebo fyzika?

Matematika.

Těšíte se na Vánoce? A co si přejete najít pod stromečkem?

Na Vánoce se letos těším moc, protože mám malého vnoučka a budeme se radovat z dárků společně. A ten vnouček je pro mě tím největším dárkem.

Jaké předměty jste měla na základní škole nejradši?

Matematiku, češtinu a fyziku.

Zúčastnila jste se někdy ve škole matematické olympiády?

Matematické ne, ale fyzikální a zeměpisné několikrát.

Jaké filmy ráda sledujete? A který je váš oblíbený?

Mám ráda filmy psychologické a rodinné. Ale občas se mi líbí i jiný žánr, pokud je to hezký film. Z těch, co se mi líbily bych mohla jmenovat třeba Po strništi bos, Schindlerův seznam, Bába z ledu, Strom v srdci, Láska na kari, Ceremoniář, Most do země Terabitia, Kouzelná chuť Mac Phee, Růže pro Algernon, Vykoupení z věznice Shawshank, Bílé peklo, Útěk v řetězech a další.

Jaký byl Váš oblíbený večerníček?

Krteček, Bob a Bobek, Pohádky ovčí babičky, Bolek a Lolek.

Cestujete ráda? A které země jste již navštívila? Kam byste se chtěla někdy podívat?

Ano, cestuji ráda. Byla jsem již kromě mnoha míst v naší republice a na Slovensku také v několika dalších evropských státech, ve Velké Británii,

v Maďarsku, Rakousku, Německu, Slovinsku, Polsku, Norsku, Švýcarsku, Lichnštejnsku, Itálii a ve Francii. Ráda bych navštívila Finsko, Belgie nebo Rusko.

Telegraficky:

Oblíbené knihy: (oblíbený autor): Boleslav Prus, Jiří Hájíček, Kateřina Tučková

Oblíbený zpěvák nebo zpěvačka: Pavel Bobek, Hana Hegerová, Lenka Filipová

Oblíbené zvíře: vánoční kapr

Oblíbená barva: smetanově bílá a modrá

Obchod s oblečením, kde ráda nakupujete: pokaždé jiný

Oblíbený sport (aktivně či pasivně): turistika, tanec

Děkujeme za rozhovor ☺

Kateřina Malá a Karolína Borkovcová. 6.A

ROZHOVOR S PANEM DOKTOREM ŽIVĚLOU

Pan JUDr. Petr Živěla je vystudovaný právník a pracuje jako advokát. Pokud někdo neví, co tato profese obnáší, tak advokát je člověk, který se zabývá poskytováním právních služeb, například zastupuje jiné lidi u soudu a na úřadech, obhájuje je v trestních věcech, poskytuje právní rady, sepisuje listiny atp. Pan doktor se také věnuje osvětě – přednáší na školách.

Jak jste se učil na základní a střední škole?

Na základce jsem měl jedničky, pouze jednu dvojku z kreslení. Na gymplu i trojky, ale finišoval jsem u maturity na jedničky.

Jaké byly Vaše oblíbené předměty?

Nejvíce mě bavil dějepis a společenské vědy, z nich jsem měl samozřejmě jedničky.

Na co ze škol rád vzpomínáte?

Rád vzpomínám na vše. Vždycky jsme měli dobrou partu, což je důležité.

Co Vás přivedlo k Vašemu povolání?

Seriál Perry Mason a jiné americké detektivky, i když u nás to chodí u soudu jinak než v Americe.

Jakým druhem práva se zabýváte?

Hlavně trestním a rodinným.

Jaké případy nejčastěji řešíte?

Trestné činy našich občanů.

Najdou se i humorné situace? Mohl byste uvést nějakou „soudničku“?

Humoru je u soudu velmi málo, většinou je to spíše smutné.

Má právníčina u Vás v rodině nějakou tradici?

Ano, můj otec se zabýval pracovním právem.

Kdybyste se vrátil v čase nebo narodil podruhé, vybral byste si právníčinu?

Určitě ano, je to nesmírně zajímavé a rozmanité povolání.

Na přednášce jsme nakousli téma Vašeho volného času, jaké jsou Vaše oblíbené aktivity?

Hlavně sledování sportovních přenosů v televizi.

Jaké vzdělání je potřeba k Vašemu povolání? Jaké školy byste doporučil Vy sám?

Mohu doporučit střední s maturitou a právnickou fakultu.

Jaké užitečné rady do života byste dal dnešní mládeži?

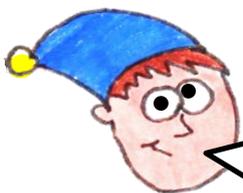
Nic není nemožné, jděte za svými sny. Dokážete cokoli, budete-li chtít. A učte se jazyky.

Děkujeme za rozhovor.

Anna Rychnovská, 8.A

Nela Ulbrichová, 8.B

ROZHOVOR S HERCEM LUKÁŠEM HEJLÍKEM

Listování, které představuje zajímavé knihy dětem i dospělým, není pro naše žáky žádnou novinkou, herci už u nás byli několikrát. Nejznámější byl žákům Lukáš Hejlík, jehož vídají v televizi. Však na něm také dívky vyloudily pár autoqramů.

Jaké známky jste měl na základní škole?

Nebylo to špatné, i když jsem nepatřil do kategorie šprtů, spíš naopak. Ani jsem se moc neučil, ale vždycky to stačilo, abych prospíval velmi dobře. Neměl jsem sice samé jedničky, ale kazilo mi to maximálně pár dvojek.

Jaké byly Vaše oblíbené předměty?

To se měnilo, ale obecně mi nevadila čeština, také jsem měl hodně rád zeměpis

a dneska je vlastně využívám na své Gastromapě. A samozřejmě mě jako kluka bavil tělocvik a sport, i když jsem byl docela nemehlo. V podstatě mě bavily všechny předměty, časem se mi trošku vzdálila matematika, fyzika a chemie.

Co Vás přivedlo k Vaší profesi?

U mě to byla víceméně náhoda. Na střední škole, na obchodní akademii, kdy jsem si byl docela jistý, že budu účetní stejně jako moje maminka, naši učitelku češtiny vystřídala jiná paní a ta ve mně vzbudila zájem o tenhle předmět, především o literaturu. A začalo mě docela zajímat divadlo. Svou roli sehrál i jiný předmět – španělština, kde jsme měli před třídou předvést divadelní etudu, tehdy jsem v sobě objevil nejenom herecké nadšení, ale především takové to organizátorství, režisérství. No a tohle mě v podstatě nasměrovalo k tomu, abych se zkusil přihlásit na vysokou školu hereckou. Podařilo se mi na ni dostat, udržet se na ní a po absolvování najít i práci. To je ve finále pro herce vždy nejtěžší.

Existuje nějaká postava, kterou byste chtěl ztvárnit ve filmu?

No, já jsem vždy hrál v seriálech a nikdy ve filmu, natož v dobrém filmu, což by mě určitě těšilo. Myslím si, že s tímto statutem nejsem někdo, kdo by si mohl role vybírat, ale kdybych si nějakou mohl přát, tak by to byl třeba film o rodině Baťů, kde bych mohl hrát třeba Jana Antonína Baťu, což nebyla jenom kladná postava, naopak to byla kontroverzní osobnost, tu roli bych rád vzal. A myslím si, že vysoký jsem jako on, takže v tomhle ohledu by to třeba šlo.

Sledujete rád svoje výkony, nebo se tomu raději vyhýbáte?

Popravdě – stále méně a méně. Když jsem hrál v prvním televizním seriálu tak mě to samozřejmě zajímalo, ale když jsem pak hrál v tom posledním, což byla Ordinace, tak jsem viděl asi jen tři díly a vlastně mě to už vůbec nezajímalo. Na druhou stranu třeba na svoje účinkování v seriálu Terapie bych se rád podíval znova a stejně tak na seriál Základka.

A co se týká jiných nahrávek, teď třeba natáčím videa se svou Gastromapou, tak na to se dívám, ale spíš proto, že chci být zodpovědný a odevzdat to v „kukatelném“ stavu, ale rozhodně to neprožívám a nepouštím si sebe sama dokola. Vlastně na to nemám ani moc času.

Už několikrát jste pro nás připravil Listování. Baví Vás hrát a předvádět pro žáky knížky? Vybíráte knížky Vy, nebo dáváte hlavy dohromady s někým jiným?

Ano, Listování je podle mě nejlepší z toho, co dělám a vlastně i co umím. Děláme to už 16 let a jsme v tom poměrně exkluzivní, a to nejenom v Česku, ale dost možná i ve světě, byl to prostě moc dobrý nápad. A myslím si, že nám to jde, že to funguje a děti bavíme a zvyšujeme jejich důvěru v knížky. Přestože je dneska baví úplně jiné věci, tak nás dokážou 45 minut vnímat bez toho, aby měly nějaký tik a rukotřas. Jsme rádi, že to berou. Co se týká přípravy těch představení, to by byla asi složitá odpověď, ale jsme v tom našem týmu dva tři, co to děláme. Tedy umíme vybrat knížku, umíme ji upravit tak, aby to bylo pro publikum zajímavé a samozřejmě i nějak přínosné.

Baví Vás více Listování, nebo hraní před kamerou?

Na to není jednoduché odpovědět. Já jsem teď docela dlouho pracoval na tom, abych nebyl jenom hercem, a to se i podařilo. Mě baví to, že vlastně dělám svoje vymyšlené věci. To znamená, že role v Listování je ve výsledku role, kterou já si dávám

sobě, můj projekt, a to mě samozřejmě velmi baví a víc si toho vážím. Když přijde natáčení, tak jsem ale také rád a rád natáčím. Ale asi bych se do budoucna držel víc Listování.

Měl/máte nějaké koníčky kromě Vašeho povolání?

Mám jich docela dost, ale ve výsledku jsem všechny svoje koníčky přeměnil nějaké podnikání. Když to byly knížky a divadlo, udělal jsem z toho Listování, když to začalo být jídlo a blogování, udělal jsem z toho Gastromapu, když to bylo scházení se s přáteli a vaření, udělal jsem si z toho Gastrokroužek. Já už si vlastně další koníčky spíš zakazuji, abych zase nemusel dělat jiné věci, takže mám toho hodně a stačí mi to.

Máte nějaké životní motto?

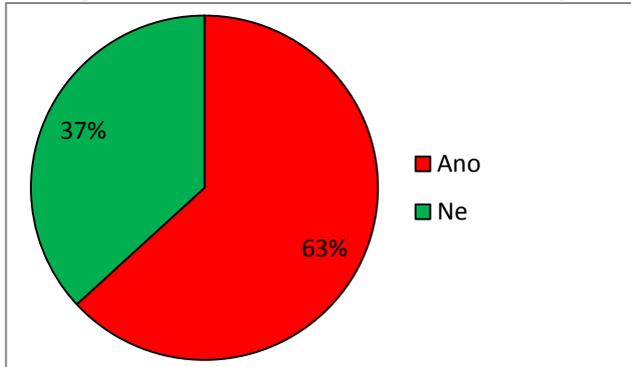
Životní motto asi nemám, ale snažím se dívat kolem sebe s otevřenýma očima, neopakovat své chyby a z chyb vyvozovat závěry. A mimochodem tohle vlastně je motto, to jsou slova Tomáše Bati.

Děkujeme za rozhovor.

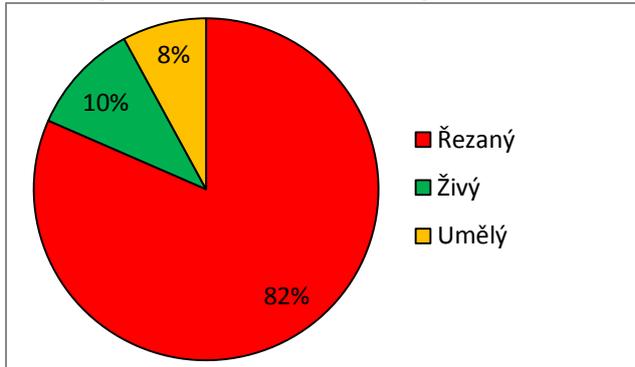
Anna Rychnovská, 8.A, foto: Aleš Kadlec

POVÁNOČNÍ ANKETA

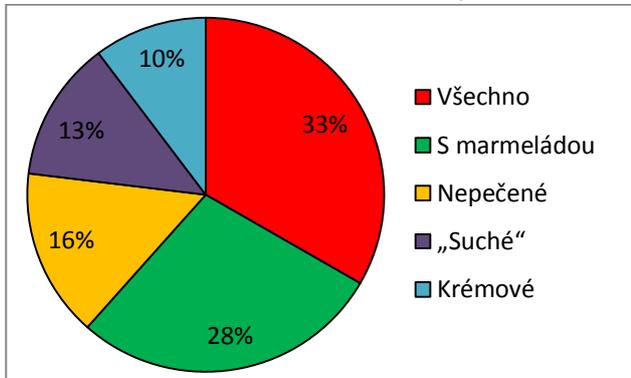
Měli jste na štědrovečerní večeři kapra?

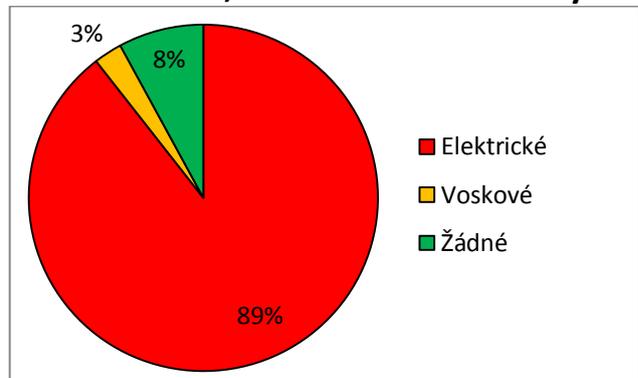
Jaký vánoční stromeček jste měli?

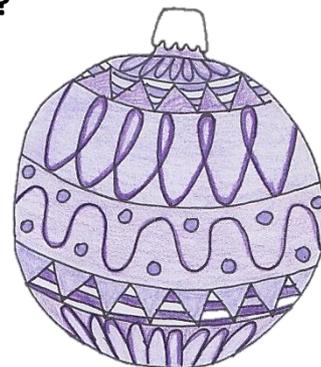
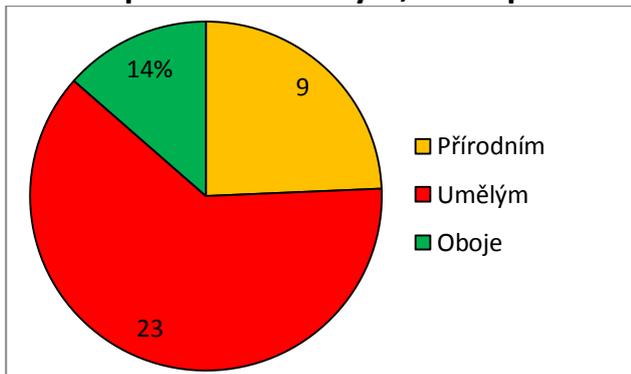
Jaké vánoční cukroví máš rád/ráda?

Měli jste na stromečku voskové, nebo elektrické svíčky?

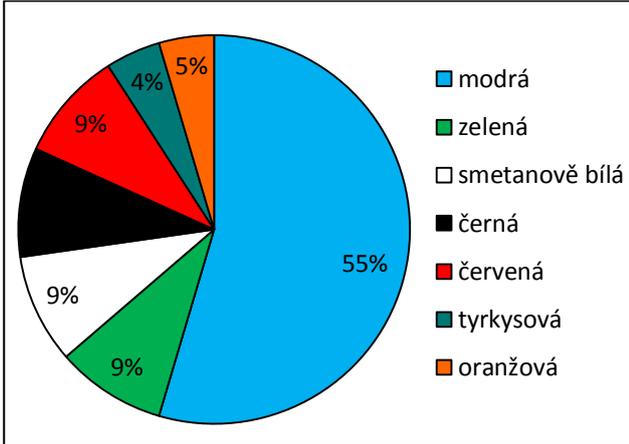
Dáváte přednost umělým, nebo přírodním ozdobám?

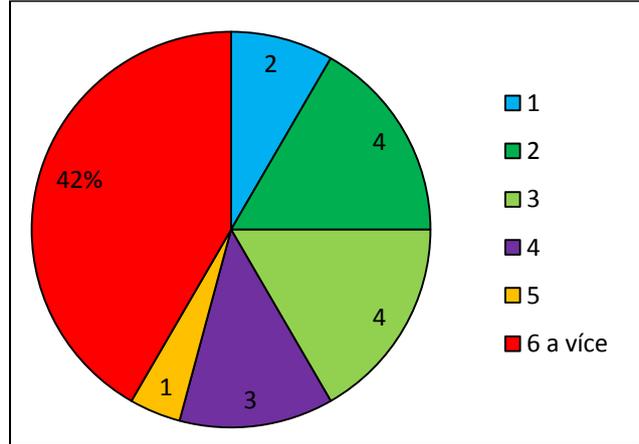
Vítek Pelikán, Ondřej Kutlvašr a Teodor Sosík z 6.A

ANKETA MEZI UČITELI ANEB CO O NICH NEVÍME

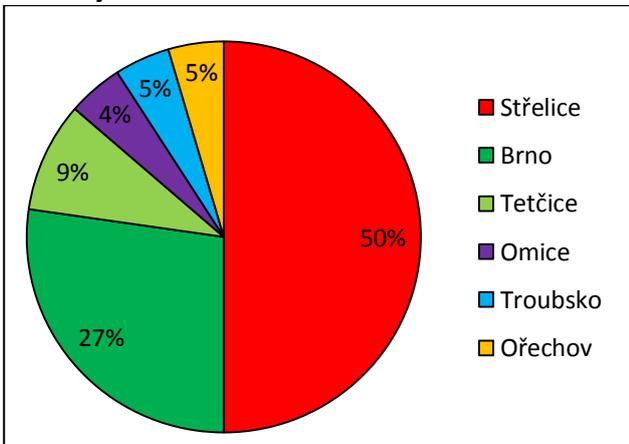
Jaká je Vaše nejoblíbenější barva?

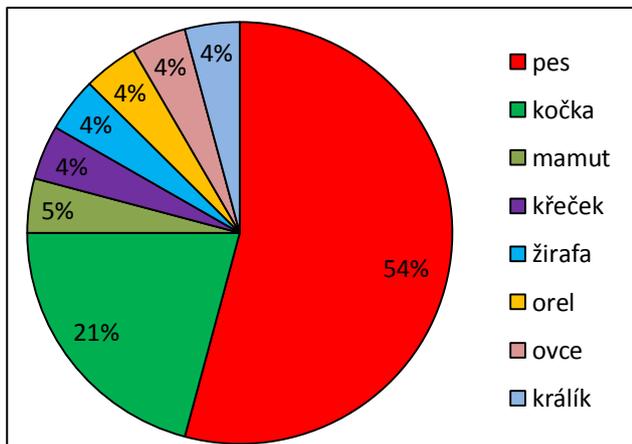
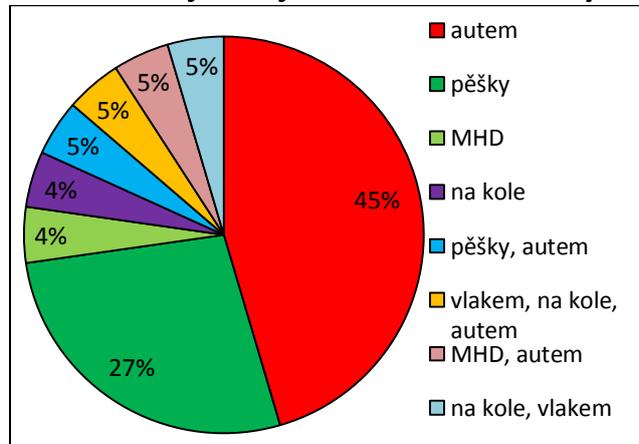
Kolik předmětů učíte?

Kde bydlíte?

Jak se nejčastěji dostáváte do školy?

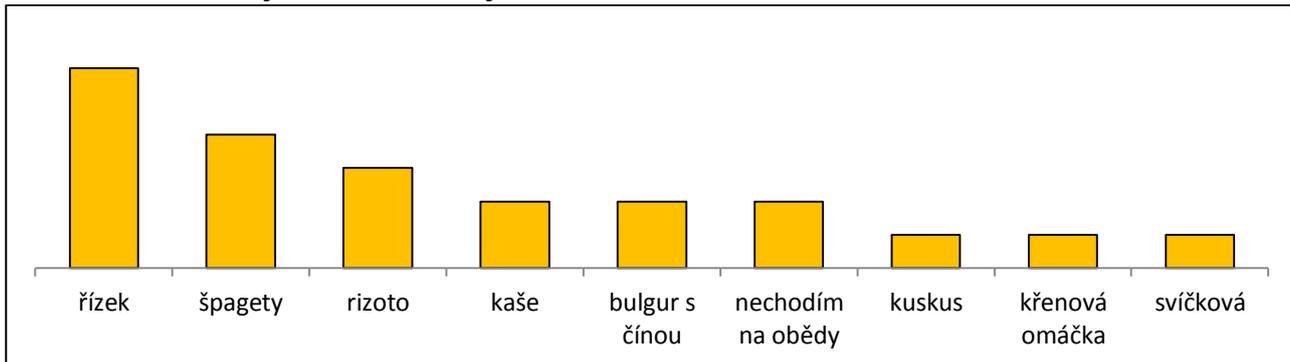

Jaké je Vaše nejoblíbenější zvíře?

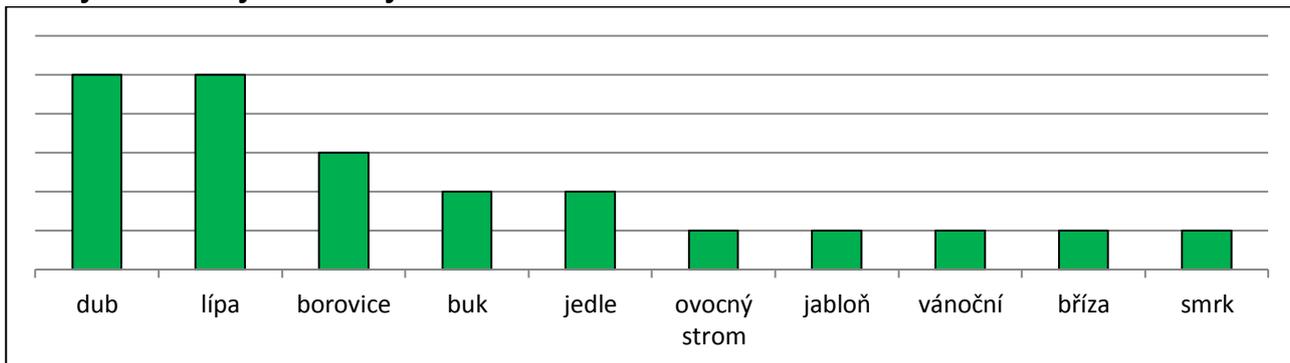

ROZHOVORY A ANKETY

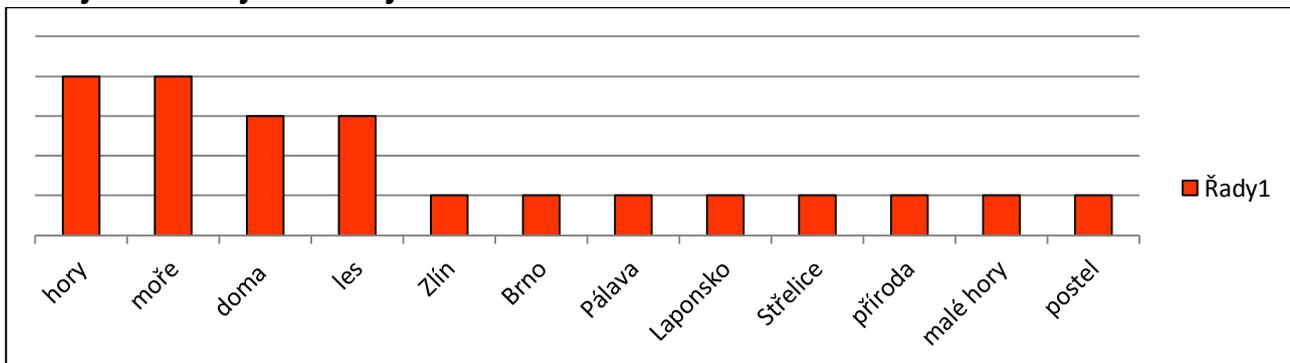
A Vaše oblíbené jídlo ve školní jídelně?

Jaká je Vaše nejoblíbenější rostlina?

Jaké je Vaše nejoblíbenější místo?

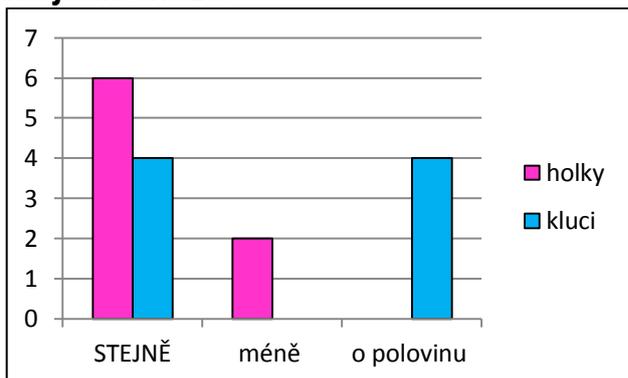
Ondřej Kutlvašr, Vítek Pelikán a Theodor Sosík, 6.A

HOLKY VERSUS KLUCI

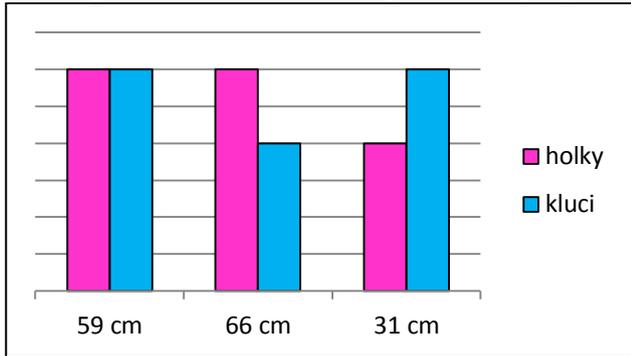
Kolik budeš vážit, když budeš stát na váze na jedné noze?

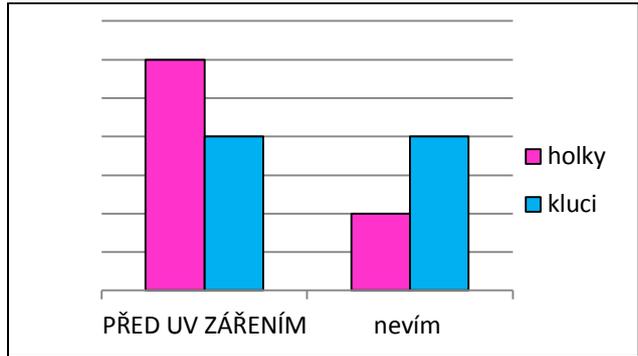
Sen každé ženy
– postaví se na
váhu na jedné
noze a už váží
míň, hurá!

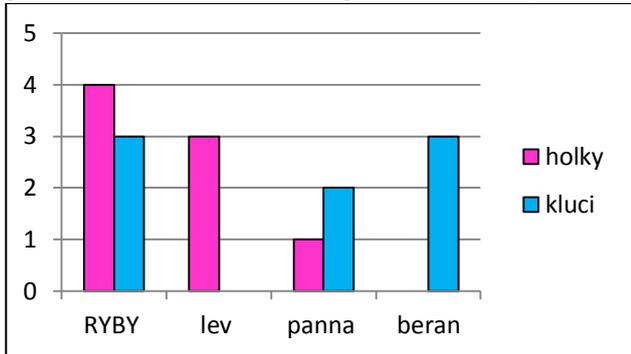
Kolik přibližně měří český loket? (59)

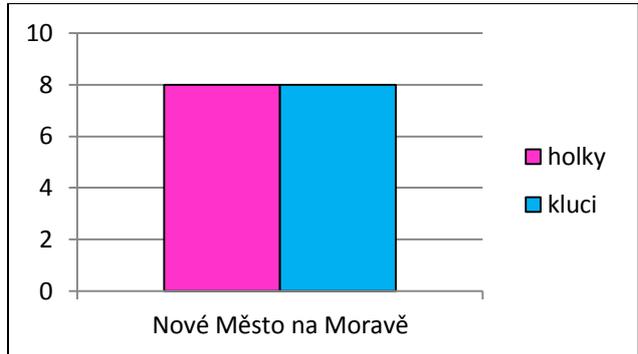
Před čím nás chrání ozon?

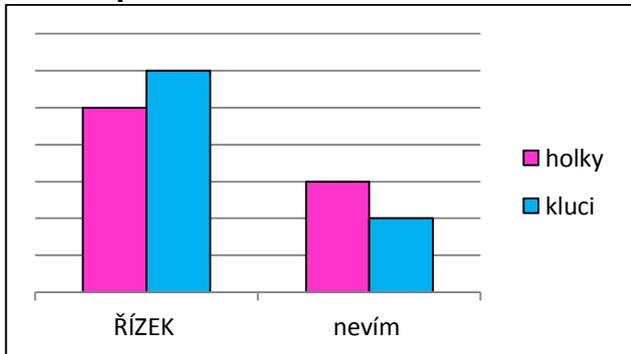
V jakém znamení se narodil první čs. prezident T. G. Masaryk (7.3.1850)?

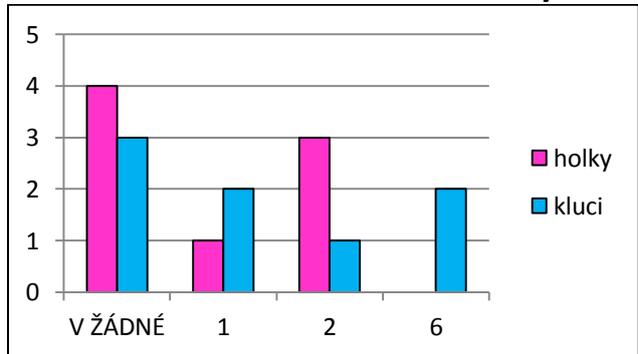
Jak se píše (co se týče velkých písmen) NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ?

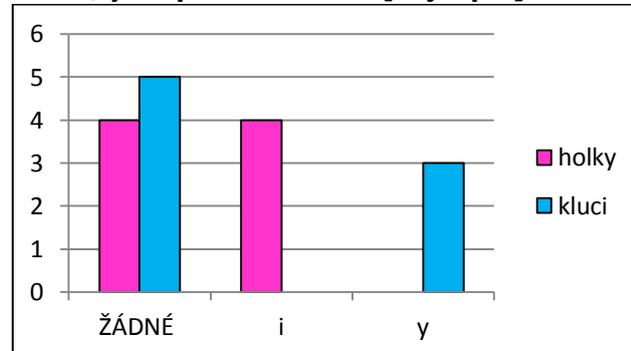
Jak zní překlad slova ŠNICL z hantecu?

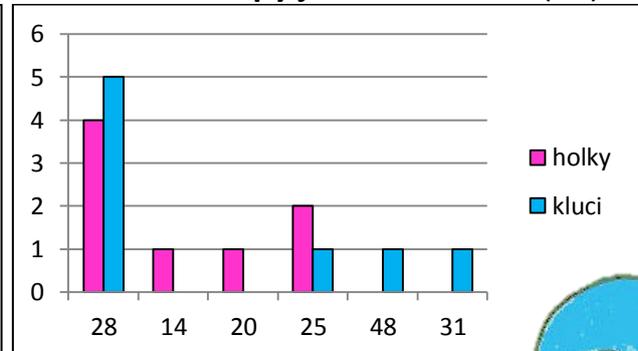
V kolika zemích se mluví rakousky?

Jaké i/y se píše ve slově [šejkspír]?

Kolik států Evropy je součástí EU? (28)

V druhém kole vyhrály holky, minule na tom byli líp kluci. Takže momentálně remíza.

Anna Rychnovská, 8.A, Nela Ulbrichová, 8.B

VÍTĚZOVÉ FOTOSOUTĚŽE PARÁDNÍ ÚLOVEK

1. Tereza Kostecká, 6.B

2. Nela Polová, 2.B

3. Jan Antoš, 5.A

KAREL ČAPEK

Dobrý den literárně nadané i nenadané děti školy střelické, moje jméno je Karel Čapek a dnes vám povyprávím o svém velikém díle. Vše začíná v Malých Svatoňovicích, kde jsem se 9. ledna roku 1890 narodil.

Navštěvoval jsem základní školu v obci Úpice (ta byla po mé smrti přejmenována na Školu bratří Čapků), poté jsem nastoupil na gymnázium v Hradci Králové a nakonec jsem vystudoval na Karlově univerzitě Filozofickou fakultu a dostal jsem akademický titul doktora filozofie.

Díky Bechtěrevově nemoci jsem nemusel během první světové války narukovat na frontu, ale zdravotní následky jsem si bohužel nesl do konce svého života.

Po válce jsem se živil jako novinář v Národních listech a Lidových novinách. Novinařinu jsem opustil roku 1921, kdy jsem v Národních listech odsoudil postoj novin vůči Masarykovi, kterého jsem vždy obdivoval.

V letech 1921-1923 jsem byl režisérem a současně i dramaturgem Vinohradského divadla. Od roku 1925 jsem se setkával s ostatními umělci mé doby ve společnosti „pátečníků“, kteří se scházeli v pátek (jak jinak). V této době jsem psal svá nejslavnější díla. Vše se zdálo tak nadějně, už jsme přece trpěli dost za války, jenomže svět teprve musel poznat, co strašného nás ještě čeká.

Přišla Mnichovská dohoda a mé osobní zhroucení, každý člověk se najednou choval jako saň a já už jsem neměl pro co žít. Nakonec umírám na plicní edém (otok plic), ale třeba jsem opravdu zemřel, jak říkají někteří vlastenci, žalem za Masaryka a za celý český národ.

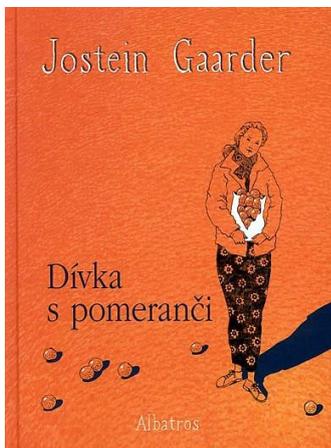
- spisovatel, novinář a dramatik
- psal především science-fiction
- společně s bratrem vytvořil divadelní hru jménem R.U.R, kde poprvé použil slovo robot (od českého pracovat neboli robotovat)
- byl navržen na Nobelovu cenu za literaturu
- za ženu měl herečku Olgu Scheinpflugovou

Daniel Krajíček, 9.B

Foto: pdfknihy.maxzone.eu

DOPORUČUJEME K PŘEČTENÍ

JOSTEIN GAARDER: DÍVKA S POMERANČI

Příběh se odehrává v současnosti. Hrdinou této knihy je Georg, kterému, když byl hodně malý, zemřel otec. A najednou se najde jeho dopis adresovaný synovi. Napsal ho krátce před smrtí, protože mu chtěl předat některé své myšlenky a poselství, kterým by tehdy malý Georg nerozuměl.

Kniha je napsána jako dopis, velmi krásný a velmi smutný a dojemný. Otec v něm vypráví o svém mládí a své první velké lásce – o dívce s pomeranči, Georgově mamince.

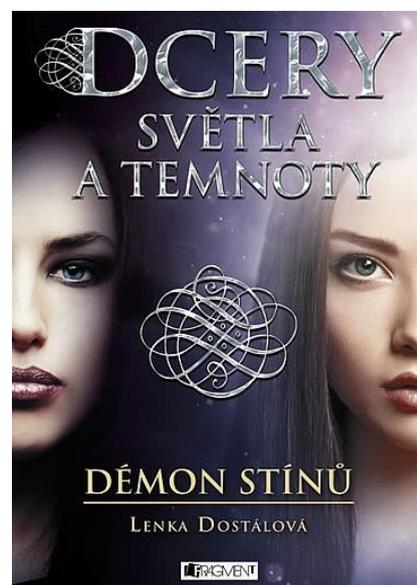
Kniha se mi líbila, protože knihy Josteina Gaardera mám velice ráda. Zaujala mě ta forma dopisu. Jako ve všech autorových dílech bylo i v této knize pár otázek k zamyšlení. Kniha byla smutná, dojemná a zároveň i úsměvná. Určitě ji všem doporučuji přečíst.

LENKA DOSTÁLOVÁ: DCERY SVĚTLA TEMNOTY DÉMON STÍNŮ

Lea a Sára jsou sestry – dvojčata. Celý život táhly za jeden provaz a nikdy by je nenapadlo, že jejich pouto dokáže někdo přetrhnout. Když se Sára dozví, že má čarodějnické schopnosti a že je součástí magického světa, o jehož existenci neměla dosud potuchy, rozhodne se, že před ním svoji sestru uchrání.

Pod vedením svého nového učitele, strážce Lukáše, se začne učit používat kouzelnou moc. Dřív, než své nadání ovládne dokonale, však zasáhne zlo. Její sestru napadnou démoni a dívky jsou vtaženy do víru boje mezi světlem a temnotou.

Kniha se mi líbila, protože mám ráda tuto autorku a už jsem od ní četla několik knih. Zajímavé bylo, že děj se začal odehrávat v našem světě a později se přesunul do země Salemon. Na knize mi jen trochu vadilo, že má poměrně dlouhé kapitoly. Těším se na druhý díl a doufám, že autorka bude nadále psát tak zajímavé „čtivé“ knihy.

Anna Rychnovská, 8.A, obr.: czechmag.cz, databazeknih.cz

JOHNY

Á, konečně
v nové škole!

Jé, hele! Tam
jdou dva kluci,
snad se s nimi
skamarádím!

Tak ti asi
moji
kamarádi
nebudou...

Ha! Ha!

Ha!
Ha!

A už se
nezvedej!

Uhni
z cesty,
smrade!

Sakra, ten
první den ale
začal...

Ahoj! Ty jsi ten
nový? Já jsem Kuba!

Jestli mu něco
uděláte, tak uvidíte!

To jsou ti
dva, co mě
srazili!

Nechte ho být!

Kdo mi pomůže přinést židli pro Johnnyho?

Tak jo, máme židli, můžeme odejít!

Když Johnny odcházel, najednou měl něco jako halucinace. Viděl různé strašidelné věci.

Ha! Ha! Ten ti tak pomůže.

Nechte mě být! Řeknu to Kubovi!

Hele! Něco odtamtud vchází!

Cast: Matěj Král a František Doležal z 6.A, Jiří Novotný, Jakub Krištof a Tomáš Pazourek z 6.B
Photographer: Lukáš Bogdány, 6.A
Director: Jiří Novotný, 6.B
Editor: Matěj Král, 6.A

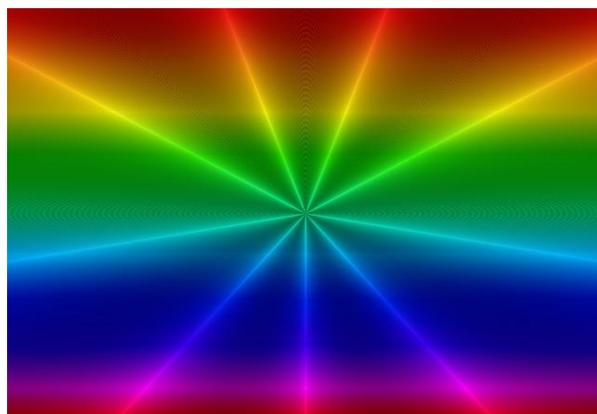
CO VŠECHNO UMÍ SVĚTLO

Pro začátek by bylo dobré si ujasnit, co to vlastně světlo je. Světlo je viditelná část elektromagnetického záření o vlnové délce zhruba 390 – 760 nanometrů. O fyzikálních vlastnostech světla je všude plno informací, ale moje práce bude o základních informacích o barvách, hlavně o vlivu barev na lidský organismus a o jeho funkci na psychiku.

Světlo se láme a odráží a tím vytváří barvy. Různé frekvence světla mají různé barvy a těleso při jeho dopadu některé z těchto frekvencí pohltí, jiné odrazí, a proto vidíme předměty barevně. Vedle viditelného světla existuje také ultrafialové záření s kratší vlnovou délkou, které zapříčiňuje zbarvení pokožky při opalování, a infračervené záření s vlnovou délkou větší, to způsobuje oteplování.

Jak již bylo zmíněno, barvy působí na člověka, a to jak pozitivně, tak i negativně. Světlo odrážené například v místnosti nočního odpočinku, tedy zpravidla v ložnici, může mít vliv na sny osoby zde spící.

Například pokud ona osoba spí v pokoji, kde jsou stěny malované červeně, ne-li rudě, bude mít její sen s nejvyšší pravděpodobností tematiku agresivní nebo intimní, až erotickou. Ovšem kdyby stejná osoba spala v pokoji, kde jsou stěny malované modře či zeleně, bude se jí zdát klidný, chladný a pro paměť nejspíš nedůležitý sen.

Tato situace nastane tehdy, když se daná osoba dostane před spánkem nebo při něm do delšího kontaktu se světlem této barvy.

Barvy se také využívalo ve spojitosti s city a estetickým působením na psychiku. Zde lze uvést příklad z určitých hledisek nevhodný, a to Berlín nebo celkově Německo v letech 1933-1945, kdy zde byl u moci Adolf Hitler. V hlavních budovách NSDAP všude vlály její krvavě rudé vlajky a prapory, čímž nutily vstoupivší k respektu a duševnímu strachu.

Červená barva vyvolává vzrušení, intimitu, lásku, ale i agresi a touhu po dobývání a moci, zelená uklidňuje, modrá taktéž a žlutá je povzbuzující, uvolňující a osvobozující.

Barvy mají vskutku hodně vlastností, využití a pohledů na ně a je těžké vše probrat v jediné práci.

Martin Kavalec, 9.A

„Co všechno umí světlo?“ zeptá se náhle syn svého otce, který ho právě veze do školy. Otec s sebou trhne. Na takovou otázku nebyl připraven, nečekal, že by se ho na to mohl desetiletý syn zeptat.

„Ani nevím...“ odpoví narychlo, aby získal čas rozmyslet si odpověď.

„Světlo už беру jako samozřejmost... proč se na to vůbec ptáš?“ zeptá se po chvíli přemýšlení.

Syn téměř okamžitě odpoví: „No, slyšel jsem od bratra z pokoje, jak proklíná toho, koho napadlo dát tuhle otázku do slohové práce v olympiádě z češtiny.“

Teď už měl otec dost času se zamyslet.

„Řekl bych, že umí vše... třeba někoho vyděsit,“ řekl otec.

Syn se na rozdíl od otce dlouho nerozmýšlel a vyplavil ze sebe: „Jak vyděsit, vždyť světlo je tak pěkné.“

„Světlo umí přeci vytvořit stín a já se, i když jsem dospělý, tmy bojím doteď...“ odpoví otec popravdě. Teď ovšem potřebuje přemýšlet. Asi dalších pět minut je v autě ticho, otec se během tohoto času věnuje řízení, ale téma hovoru mu uvízlo v hlavě, a tak o něm začne opravdu přemýšlet.

Co vlastně umí světlo? Vždyť to ví každý, ale je nesmírně těžké o tom mluvit, říká si otec pro sebe. Během přemýšlení začne svítat. Je velmi brzo ráno a slunce je nízko.

Syn ukáže svou malou rukou: „Podívej, něco takhle pěkného dokáže světlo.“ Otec se zadívá přímo do slunce, uvidí tu krásu, kterou nikdy dřív nevnímal. Naneštěstí ho však slunce oslnilo a s obrovským rachotem narazí autem do sloupu vedle silnice.

Nebojte, ani jednomu se nic nestalo, ovšem i tohle dokáže světlo.

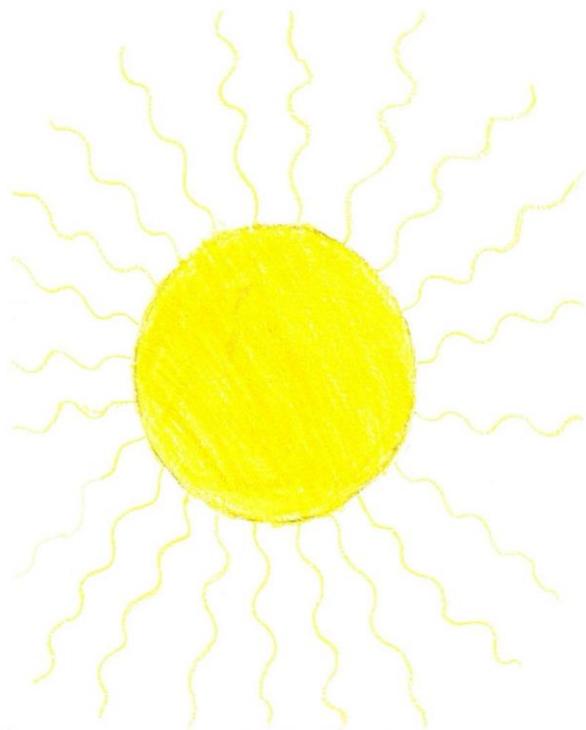
Vojtěch Švestka, 9.A

Co dokáže světlo a jak ho vnímat? Nemám na mysli, kterým ze smyslů, jak jinak než očima. Narážím na jeho dopad na svět, na nás a obecně na vše, co nás obklopuje. Je-li pozitivní, nebo jestli naopak přináší paradoxně více neprostupné temnoty, nemůže nikdo z živých jednoznačně a s jistotou říct.

Zaměříme se na Slunce. Díky této hvězdě probíhá fotosyntéza, které vděčíme za život. Za to, že jsme zatím všichni nespátřili světlo na konci tunelu. A toto světlo? Je to brána do ráje, boží světlo, nebo naopak záře nežádoucí, vyobrazující nás v tom ve všech směrech nejhorším světle?

Vzpomeňme si třeba na Jeníčka a Mařenku. Světlo dopadající jejich sítnici, světýlko v dáli tyto ubohé děti vyrvalo ze spárů temného lesa, ale zároveň je málem vehnalo do chřtánu pece krvelačné stařeny.

Světlo nám umožňuje pohlédnout na věci, na činy, které měly zůstat pod rouškou tmy. A skutečně měly? Je lepší žít s vesměs sladkou nevědomostí a s občasným problesknutím kyselého podezření, nebo okusit mnohdy hořkou skutečnost, kterou s sebou zmiňované světlo přináší?

S klidem v duši mohu říct, že dříve vyřčené otázky mi nedávají za temných nocí beze světla spát. Na mysli mi však zůstává ještě jedna otázka. Bere mě na výlet pod vysoký, ne-li úplně nejvyšší strom za bouřlivé noci, dopravním prostředkem je smyčka okolo krku. Existuje světlo, které mě vyvede z nekonečně všudypřítomné temnoty mé zbytečné existence, která mi bez výčitek, ba dokonce s radostí věnuje lístky na přímý spoj přímo před brány posledního soudu?

Libuše Sajvaldová, 9.A

O ŽÁROVCE

Byla jednou dvě světla a ta měla jedno malé světélko, jmenovalo se Žárovka. Když šla Žárovka poprvé do školky, potkala tam světélko jménem Ledka a staly se z nich nejlepší kamarádky. Jednoho dne zkoušely, co vše zatím umí, zkoušely se rozsvěcovat, zhasínat, blikat, svítit slabě, silně, zeleně, červeně.

Za tři roky šly do školy a zjistily, co všechno umí světlo a kde všude se dá využít. Zjistily, že se podílí na výrobě kyslíku, a dokonce i na vzniku lidského života. Tohle se naučily v přírodovědě. V zábavopise zjistily, že se využívá v mobilních telefonech, televizích, tabletech, počítačích, přehrávačích DVD a laserech. Ve vlastivědě zase, že se využívá k vytváření obrazů a fresek. Tohle vše se učily celý první stupeň.

Na druhém stupni to měly těžší a k tomu jim přibyl tělocvik, kde zjistily, že světlo je nejrychlejší na světě. Potom studovaly a mohly si konečně oddychnout a zavolat: „Hurá“ a začaly učit ve škole, Žárovka přírodopis a Ledka zábavopis.

Světélka stárla a Žárovka se stala ředitelkou školy a Ledka byla její zástupkyní. Velmi je bavilo řídit celou školu. Když byla světélka stará, šla do důchodu. V důchodě byla nejvíce používána jako světélka na vánočním stromě. Dělat radost lidem je velmi bavilo.

Marek Jahoda, 8.B

Obr.: Karolína Borkovcová, 6.A, Anna Martincová, 6.A, a redakční archiv

KALIGRAMY

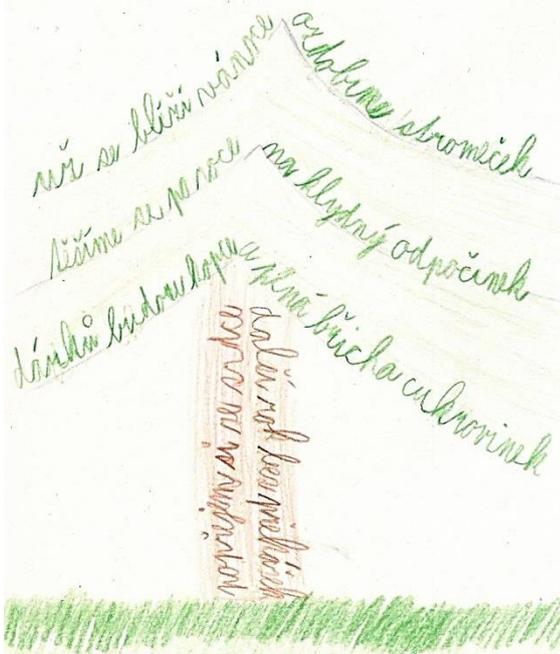
EVA
CON

Sára Kuchařová, 6.B

Buře je křeplo
bude zima
když nás zlá.
je to prima!
Zaspíváme koledy
sníme salát od dědy.
Ježíškovi napíšeme
a cukroví upечeme.
Ať vám splní vaše přání
zdraví, štěstí, požehnání.

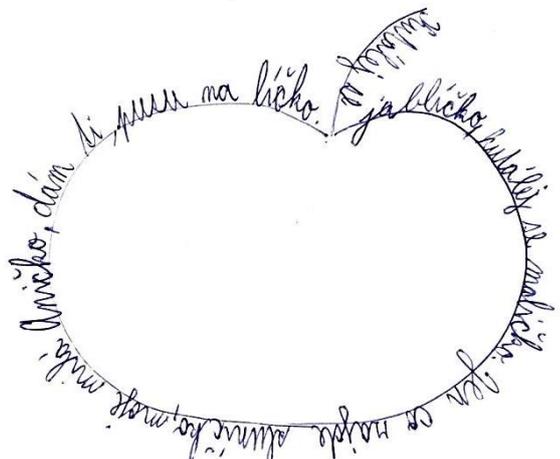
Vítek Pelikán, 6.A

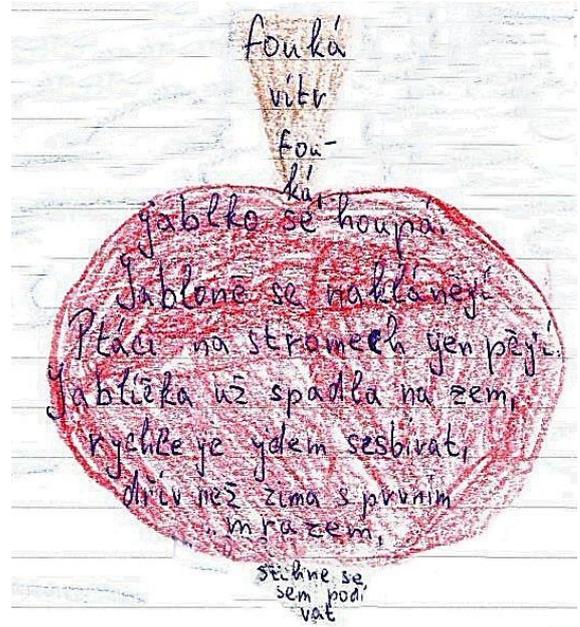
Lukáš Bogdány, 6.A

Na louce se
pase kůň, opodál je malá řeka.
Přijíždí se koně.
Přijíždí se koně.
Přijíždí se koně.
Přijíždí se koně.
Přijíždí se koně.
Přijíždí se koně.
Přijíždí se koně.
Přijíždí se koně.
Přijíždí se koně.

Petra Urbánková, 6.A

Veronika Sklenářová, 6.B

Veronika Tomšů, 6.A

HEDON

2. ČÁST

Upozornění: Jistá podobnost s některými filmovými postavami je čistě náhodná.

Hedon a Shrek jen tak tak stihli naskočit do vlaku. Shrek se musel se slzami v očích rozloučit s krásnou dívkou.

Ve vlaku se snažili uklidnit, protože jim už žádné nebezpečí nehrozilo. Hned jak přišel stevard s pojízdou kuchyní, stihl Shrek během chvilky sníst zásoby pro celý vlak, takže byl jako ve svém živlu.

Hedon se zarazil: „Kam že to ten vlak vlastně jede?“

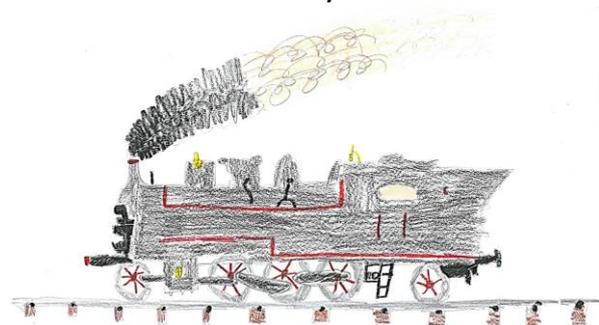
Shrek se otočil na stevarda a zeptal se ho, do jaké země pohádek, či kouzel jede tento vlak. Stevard se nechápavě pousmál a opravil Shreka: „Myslel jste do jakého města, pane, nebo ne?“

Shrek zvolal: „Města? To snad ne, to jako do obyčejného města ve světě zla a krádeží?“

„Ne, pane, do Velké Británie,“ řekl stevard.

„To jako do Londýna? Tak zastavte vlak, vystoupíme,“ zakřičel Hedon.

„To není možné, vlak jede bez zastavení až do Londýna.“

Shrek a Hedon se tedy museli vydat do dalšího nebezpečí, tentokrát mezi opravdovými lidmi.

Po příjezdu do Londýna si Shrek hodil Hedona pod paži a nasadil si kapuci na hlavu. Byla už noc, a tak museli hledat přístřeší co nejbližší.

„A vida! Nějaká pizzerie je jen kousek odsud. A třeba je i plná jídla,“ zašeptal Hedon Shrekovi do ucha.

V tu chvíli vzal Shrek nohy na ramena a pádil za vůní pizzy. Ráno se probudili v prázdné vyjedené pizzerii, a protože byli v podezření, že všechno snědli oni, začala po nich pátrat policie. Nemohli se nikam ukrýt, za jejich chycení byla totiž vypsána odměna, a proto po nich všichni šli.

Jednou se chtěli dostat pro jídlo na benzínku a tam se to stalo – uviděli televizní zprávy, kde byl záznam z místa činu z pizzerie, na něm ale nebyli oni, ale záhadná osoba, které bylo vidět do zelené tváře.

„Tak a dost, to už je moc,“ řekl Hedon. „Teleportujme se za krásnou dívkou do Bradavic!“

A na to Shrek zvolal: „Teleportus holkolonus!“

A nic.

„Prsten nefunguje!“...

Že by ho vyměnila ona záhadná osoba, když jsme spali? Sebrali tedy odvahu a šli to nahlásit na policii. A po prstýnku se začalo pátrat.

Z kamerového záznamu se zjistilo, že neznámý tvor má opravdu zelenou

barvu. A má chlupy. Také se ukázalo, že to není ani muž, ani žena, ale je to Grinch, který chce zničit Vánoce, tentokrát s pomocí teleportovacího prstýnku.

Takže se Shrek a Hedon zvedli, poděkovali a utíkali Grinche najít. Po dlouhé cestě v horách narazili na podezřelou chaloupku, na které bylo napsáno: „Vítejte u Grinche!“ Hedon se tam odhodlal proplížit sám a Shreka pověřil úkolem, aby hlídal.

V chaloupce našel sáně Santy Clause, růžový župan s nápisem „Grinch“ a na nočním stolku zahlédl prsten. Vtom slyšel, jak se zastavila voda ve sprše a někdo z ní vylézá.

„Rychle, musím se někam schovat! Ale kam?“ zalekl se. „Už to mám!“

A tak se Hedon schoval do skříně na kožichy, bohužel mu nedošlo, že jelikož se Grinch právě osprchoval, bude potřebovat kožich. Grinch otevřel skříň, ale Hedona tam neviděl,

protože je to chytrý skřítek a umí kouzlit, a tak se proměnil v kožich.

Potom se Grinch chystal opustit svoje sídlo, ale co Shrek, nenajde ho u dveří? „Ale ne, to by byla hrůza!“ uvědomil si Hedon.

Nakonec to dopadlo dobře, protože Shrek byl líný hlídat a radši šel hledat něco k snědku. Objevil místnost, kde Grinch schovával sladkosti, které ukradl dětem.

Hedon zavolal: „Shreku! Už můžeš jít dovnitř.“ A Shrek vrazil dovnitř ještě s lízátky v puse.

Popadli prsten a vydali se pryč z hor. Dole se rozhodli, že se teleportují zpátky do Bradavic. Shrek si nasadil prsten a zvolal: „Teleportus holkolonus!“ A zase nic.

„To není možné, jak to?“

Prsten zase není pravý...

Pokračování příště.

Matěj Král, 6.A, Jiří Novotný a Jakub

Křištof, 6.B

Obr.: Ondřej Kutlvašr, 6.A

PŘÍBĚHY SE ZVÍŘÁTKY

NALEZENÉ KOTĚ

Jednoho dne jsem šel po ulici s kamarády Péťou a Denisem a uviděli jsme kotě. Zavolali jsme na něj: „Či, či, či,“ ale kotě se bálo a schovalo se.

Chvíli jsme koťátko hledali a najednou Péťa vykřikl: „Támhle je, schovalo se za auto.“ Opravdu tam bylo.

Několikrát jsme na ně ještě začičali a ono nakonec přišlo. Bylo moc

krásné, tak jsem si s ním hrál a trochu mně ho bylo líto, že je na ulici a samo.

Byla to kočička, to říkala mamka, ale já jsem jí nevěřil a říkal jsem, že je to kocour. Kotě bylo krásné mourovaté, takové kotě by snad nikdo nevyhodil na ulici. Rodiče žádné zvíře doma nechtěli, ale nakonec neodolali a měli jsme ho u nás dva dny, než mu najdeme nový domov.

Mělo velký hlad, nikdo neví, jak dlouho bylo na ulici. Věděl jsem, že doma zůstat nemůže, tak jsme se ptali známých, jestli by nechtěli koťátko. Denis s Pětou se rodičů také ptali, ale nechtěli o kotěti ani slyšet.

Nakonec jsme se zeptali našeho souseda. Kotě se mu moc líbilo, a tak si ho nechal, protože jeho kocour se nedávno ztratil. Byli jsme moc rádi.

Jan Polák, 6.B

KOCOUR A HAD

To, o čem píšu, se opravdu stalo, ale datum si nepamatuji. Šli jsme tak po naší vydlážděné cestičce k brance. Šel s námi i náš kocour Mikeš.

U branky jsme potkali hada – užovku. Nejdříve jsme chtěli pokračovat, ale rozhodli jsme se, že se na ni podíváme blíž. Asi po minutě Mikeš zaútočil a hada škrábl.

Had byl z toho v šoku natolik, že boj vzdal, a než aby přišel o život jako myši nebo krtek, které náš kocour chytil, zkrátka aby Mikeš neměl na seznamu svých úlovků i jeho, radši se odplazil.

Mikešovi se tehdy nic nestalo, ale o hadovi se to říci nedá.

Ondřej Kutlvašr, 6.A

DANĚK

Bydlíme na vesnici v rodinném domku a pozemek nemáme oplocený. Náš dům téměř sousedí s lesem. Jsme zvyklí, že se k nám občas zatoulá srnka nebo liška. Ježek chodí na večeri do misky k naší kočce Julče. Tatínek má velkou radost z krtka, který se k nám pravidelně vrací a dělá nám kopečky z hlíny na trávníku, o který se tatínek pečlivě pečuje.

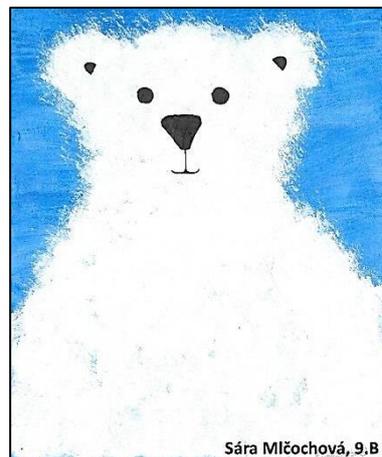
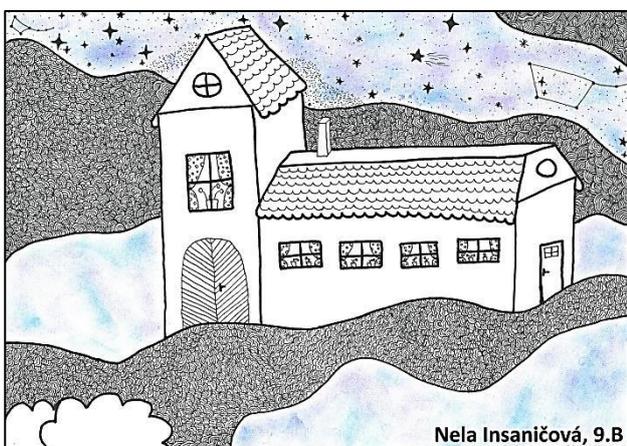
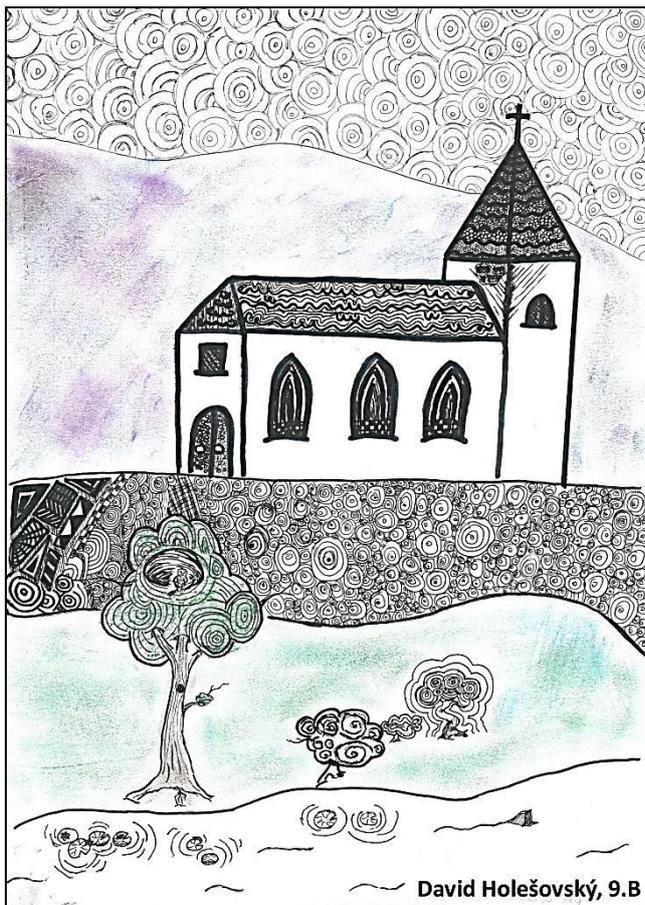
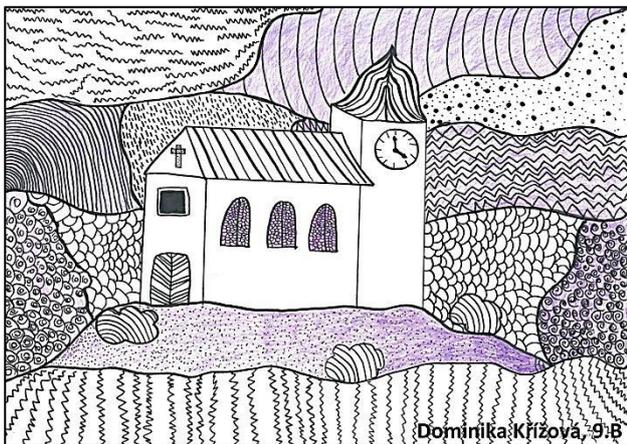
Loni na jaře jsme zjistili, že k nám chodí na návštěvu dva daňci, kteří utekli našemu sousedovi ze zahrady. Nejdříve jsme si všimli okousaných listů u jahod. O týden později jsme na záhonku neměli hrášek, který jsme s bratrem zaseli. Ani borovice nezůstala celá a její nové výrůstky daňkům pravděpodobně chutnaly.

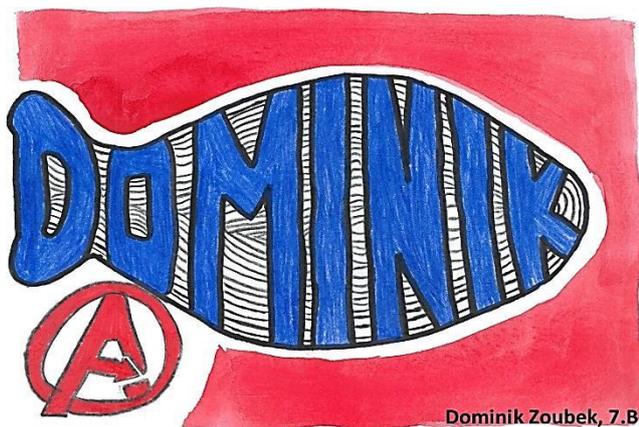
Jednou v sobotu jsme v kuchyni s maminkou chystali oběd a uslyšeli jsme zvláštní zvuky. Něco jako klepání. Otočili jsme se a daněk koukal dveřmi do obývacího pokoje a přes něj do kuchyně. Chodili k nám celé jaro. Na zahradě udělali oba dva velké škody. Naštěstí se do své zahrady vrátili a nyní je chodíme navštěvovat my a nosíme jim jablíčka.

Vítek Pelikán, 6.A

Obr. Natálie Blatná, foto: Vítek Pelikán

INSPIROVALA NÁS PANÍ ZIMA

Dominik Zoubek, 7.B

Erik Seifert, 7.B

Vojtěch Bezoušek, 7.B

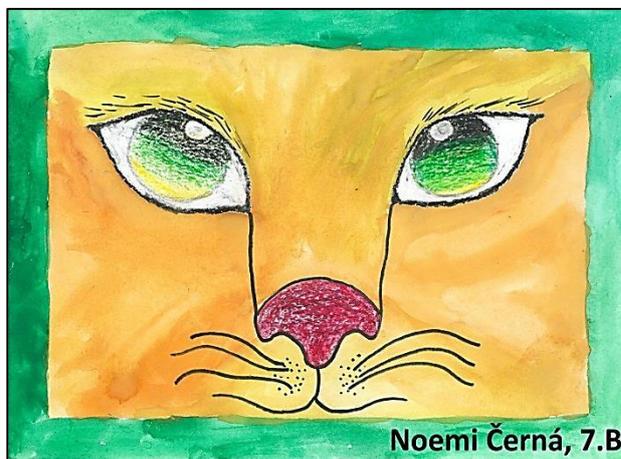

Marek Zamazal, 7.B

ČI A ČI A ČIČIČII

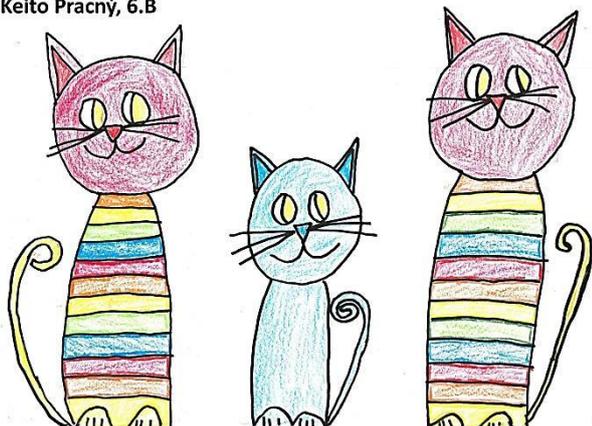

Anna Sajvaldová, 7.A

Noemi Černá, 7.B

Keito Pracný, 6.B

Patricie Procházková, 6.B

VÝTVARNÝ KOUTEK

Tereza Kostecká, 6.B

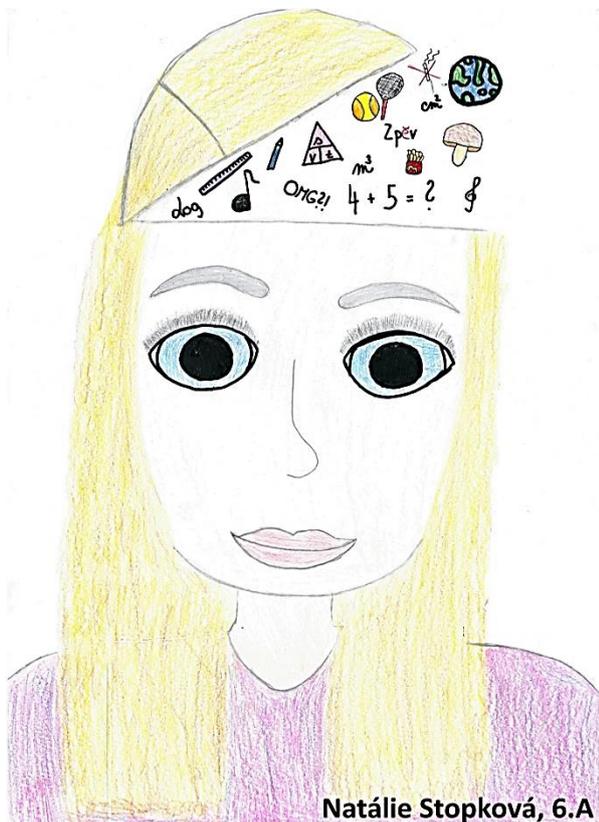
Charlotte Jelínková, 6.B

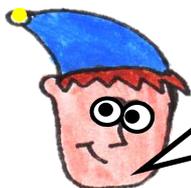
Vojtěch Krupík, 6.B

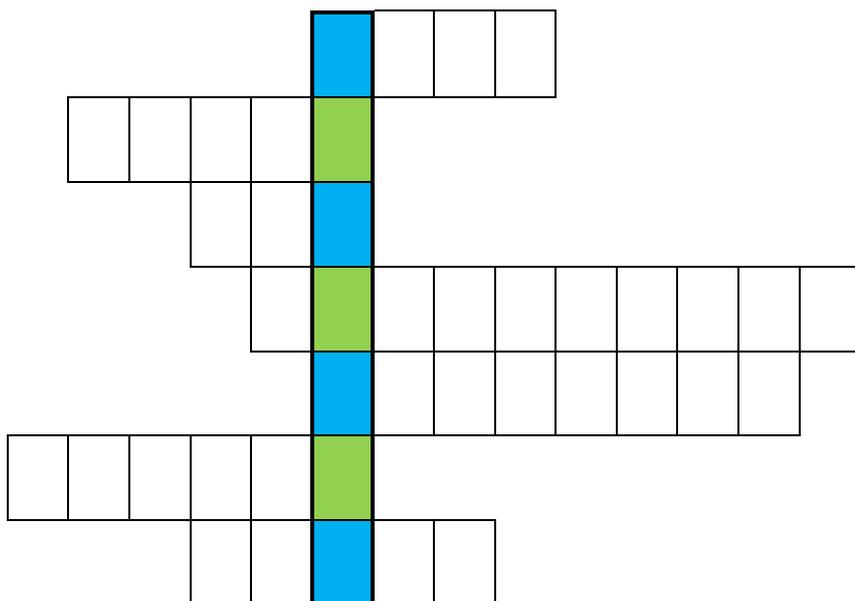
CO SE NÁM HONÍ HLAVOU

KŘÍŽOVKY

„Vojáci! (tajenka) se skládá ze čtyř částí, jsou to tyto tři části: pažba a hlaveň!“

Noční ptáci

Domácky Jan

Citoslovce při jídle

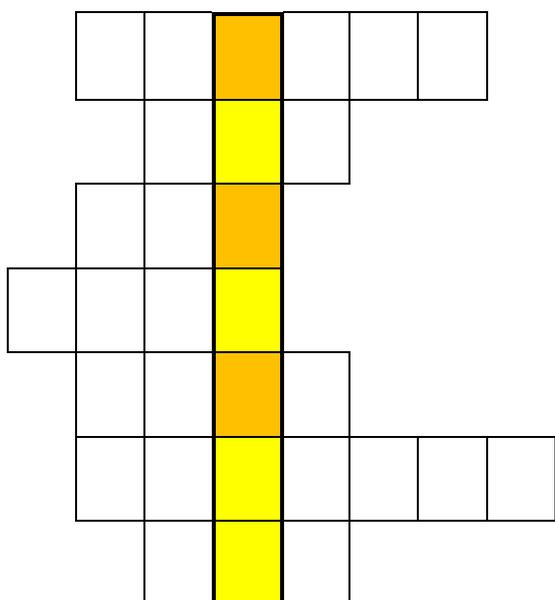
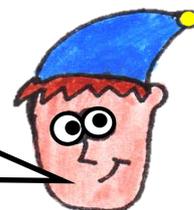
Táhne vagony

Pták, který umí mluvit

Padá sněhová...

Obr rabína Löva

„Slyšela jsem, že váš syn studuje na univerzitě. Co z něho bude, až skončí?“ ptá se známá paní Novákové.
„Obávám se, že (tajenka).“

Jakou barvu má nebe?

Ke krájení slouží ...

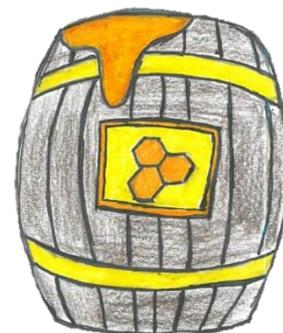
Náš praotec...

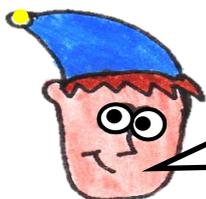
Roční období

Čirá tekutina

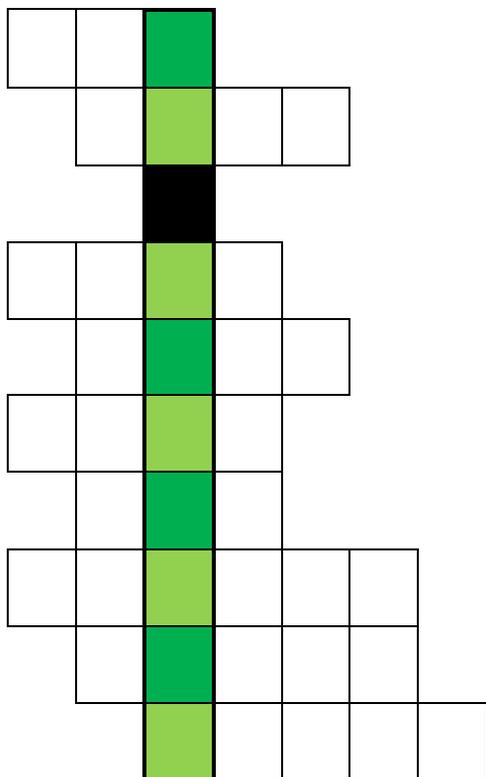
Visí před oknem

Včely chováme pro ...

„Pepíčku, skloňuj slovo chléb.“
 „Kdo, co? – Chléb.“
 „S kým, s čím?“ „..... (tajenka).“

Nejlepší přítel člověka

Mládě prasete

Spojuje břehy řeky

Část chodidla

Auto jezdí, protože má...

Opak pekla

Natáčí se s tím

Zvíře s krunýřem

Slunce občas zakryjí...

Řešení: samopal, důchodce, se salámem

Tomáš Pazourek a Vojtěch Krupík, 6.B

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Vtipy o blondýnkách

- Proč blondýna nedokáže napsat číslo 11? Protože neví, kterou jedničku má napsat první.
- Co dělá blondýnka zavřená ve skříni? No přeci poslouchá Kabáty.
- Šéf blondýnce: „Váš nástupní plat je 10 000 Kč. Časem můžete mít plat 14 000 Kč.“
- Blondýnka: „Tak já tedy přijdu raději časem.“
- Blondýnka si v letadle sedne k oknu, za chvíli k ní přijde hezký chlapík a povídá: „Promiňte, slečno, ale toto sedadlo je moje.“
Blondýnka: „Dej si vodpich mladej, takový blbý finty znám... neotravuj!“
Chlapík pokrčí rameny a prohodí: „No dobře, jak myslíš, tak si s tím Boingem startuj sama...“

Otec kontroluje synovu žákovskou knížku: „*Matematika – pět...*“
Prásk, pohlavek.
„*Čeština – pět...*“ Prásk, další pohlavek.
„*Zpěv – jednička...*“ Prásk, další pohlavek.
Syn: „*Ale jak to? Vždyť jsem měl jedničku?!*“
Otec našťavaně prohodí: „*Tak tobě bylo po dvou koulích ještě do zpěvu?!*“

Tatínek se zlobí: „*Tak hrozné vysvědčení si zaslouží výprask.*“
„*Souhlasím, tati, tady máš adresy učitelů.*“

Otec se zajímá poslední den školy:
„*Tak, chlapče, kde máš vysvědčení?*“
Pepíček: „*Promiň, ale přinesu ho až zítra.*“
„*Jak to?*“
„*Půjčil jsem ho Frantovi, chtěl trochu vyděsit rodiče.*“

Tetička se ptá synovce: „*Tak co, Pepíčku, jak se ti líbí chodit do školy?*“
„*No chození do školy je v pohodě, chození ze školy taky, ale ta doba mezitím není nic moc.*“

„*Tati, umíš psát poslepu?*“
„*No to nevím.*“
„*A nechtěl by sis to vyzkoušet v mé žákovské?*“

Pepíček přiběhne na zahradní oslavě za tatínkem a začne ho naléhavě tahat za rukáv: „*Tati, tati,...*“
Otec se zlobí, že ho vyrušuje, a povídá: „*Už mám dost toho tvého věčného otravování, od teď budeš mluvit, jen když se tě budu na něco ptát.*“
„*Tak dobře, tati, a nechtěl by ses mě rychle zeptat, jestli jsi zatáhl ruční brzdu a jestli nám neujíždí auto z kopce?*“

„*Pepíček letí pozdě do školy. Když supí do patra do třídy, potká pana ředitele. „Pozdě o osm minut, Pepíku!“ hřímá pan ředitel. Zadýchaný Pepíček se usměje: „No to já taky, pane řediteli.“*“

Výroky dětí:

- Nejužitečnější zvíře je prase. Každou jeho část můžeme zužitkovat: přední a zadní část jako maso, kůži na boty, ze srsti kartáčky a jeho jménem můžeme dokonce i nadávat.
- Nejsem pokřtěný, ale očkovaný jsem.
- Nevím kolik je mi roků, protože se to stále mění.
- V mamčině bříšku je miminko, jenom nevím, jak ho spolkla.
- Akvárium je vlastně malé moře, ve kterém plavou domácí rybičky.
- Výživné je plat dětí, když se otec odstěhuje z domu.
- Každá ryba vyrábí jikry, ruské ryby i kaviár.
- Krávy nemohou rychle běhat, aby jim z vemena nestříkalo mléko.
- Poloostrov je takový ostrov, který úplně nedokončili.

